

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τῆς μετὰ τῆς Πολιτείας Βρέμης ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ἐν ἔτει 1843 τὴν 31 Μαΐου ἐν Ἀθήναις συνομολογηθείσης συνθήκης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι Π. Ράλλης γενικὸς πρόξενος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδίνον καὶ Πατρίκιον Καλχουσίου Δίκτωρ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου καὶ πληρεξούσιος τῆς ἐλευθέρας καὶ Ἀνσεατικῆς πολιτείας Βρέμης ἐπὶ τῆς διαπραγματεύτειως καὶ συνομολογήσεως τῆς προβότηθείσης συνθήκης συνελθόντες, κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων τῶν, σήμερον τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐν Λονδίνῳ γενικοῦ προξένου τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, δπως ἀνταλλάξωσι τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν συνθήκην καὶ τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς, συνεφωνησαν κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήτεων τῶν.

ἀ. ὅτι, καὶ τοι ληξάσας τῆς ἐν αὐτῇ τῇ συνθήκῃ πρὸς τὸν ἀνταλλαχήν τῶν ἐπικυρώσεων ὥρισθείσης προθεσμίας, ἡ Ἐρχόντης αὐτῇ δὲν θέλει ἐπιτέμενος κανένα κώλυμα εἰς τὸν ἔκτελεσιν τῶν διαχόρων ὅρων τῆς συνθήκης καὶ διὰ θέλει μείνει αὕτη ἐν πλήρῃ ισχύῃ, καθ' ἄπασαν τὴν ἐν αὐτῇ ὅριζομένην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς σήμερον, καθότι ἀμφότεροι τὰ ὑψηλὰ μέρη τὰ συνομολογήσαντα αὐτὴν, ἐπικυρώσαντα καὶ ἐκδόσαντα τὰς ἐπικυρώσεις τῶν μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο τεθεῖσαν δοσίαν, ἀπέδειξαν οὕτω τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὸ κῦρος τῆς συνθήκης χωρὶς ν' ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ὥρισθείσαν προθεσμίαν.

β'. ὅτι ἐπειδὴ μόνη μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης παρεδέχθη καὶ ἐπεκύρωσε, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἐπικυρώσεις τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τῶν Γερουσιῶν καὶ τῶν τριῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν Λιθέας Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, δι' ὅλα ταῦτα, τὸ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λονδίνον διαβιβαθέν ἐπίσημον ἔγγραφον, διλαδὴ ἡ πρᾶξις τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἡ περιέχουσα τὴν μετὰ τῶν τριῶν πολιτειῶν συνομολογηθείσαν συνθήκην θέλει ἀνταλλαχθῆ μ' ἑτέρων πρᾶξιν ἐπικυρώσεως ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐλευθέρας πόλεως Βρέμης, ὑπὸ τὸν ῥῆτὸν ὅρον τοῦ ὅτι ἡ ἐπικυρώσεις τοῦ μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει θεωρηθῆ, κατὰ τὸ παρόν, ὡς ἐφαρμοζομένη εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτείαν Βρέμης καὶ ὅτι ἡ περὶ ὃς ὁ λόγος συνθήκη, θέλει θεωρηθῆ, κατὰ τὸ παρόν ὡς συνομολογητα μόνον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ῥηθείσης πολιτείας Βρέμης.

γ'. ὅτι τὸ παρόν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῆ ταύτοχρονως καὶ ἐπὶ κεφαλῆ τῆς Συνθήκης αὐτῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βρέμης.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιλλαξαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς Συνθήκης τὰς ἐκδοθεῖσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων τῶν Ἑλλάδος καὶ Βρέμης, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν διαπραγματευθέντων τὴν ῥηθεῖσαν Συνθήκην. Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπέγραψαν τὸ παρόν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1846.

Π. ΡΑΛΛΗΣ,
(Τ. Σ.)

Π. ΚΟΛΚΟΥΟΥΝ.
(Τ. Σ.)

PROTOCOLE

De l'échange avec la République de Breme des Ratifications du Traité conclu à Athènes, le 31 Mai (12 Juin) mil huit cent quarante trois, entre la Grèce et les Répubiques Libres et Anséatiques.

Les sousignés, Pandia Ralli, Consul général de Sa Majesté le Roi de Grèce à Londres, et Patric Colquoun, Docteur en droit, Plénipotentiaire de la République libre et Anséatique de Breme pour la négociation et la conclusion du Traité en question, s'étant réunis, par autorisation de leurs gouvernemens respectifs, aujourd'hui le trois (quinze) du mois de Décembre de l'an mil huit cent quarante six, au consulat général de Sa Majesté le Roi de Grèce à Londres, à l'effet de procéder à l'échange des pleins pouvoirs des négociateurs et des ratifications du dit Traité, sont convenus, d'ordre de leurs gouvernemens:

1° Que malgré que le terme fixé dans le Traité même pour l'échange des ratifications soit déjà expiré, ce retard, vu que les deux hautes parties contractantes en ratifiant après le terme convenu et en expédiant leurs actes de ratification ont manifesté par là leur intention de maintenir la validité du Traité et ont passé outre sur le délai convenu à cet égard, n'apportera aucun empêchement à l'exécution des diverses clauses du Traité, et qu'il restera en pleine vigueur pendant le terme y mentionné de dix ans à compter de ce jour;

2° Que le Sénat de la ville libre de Brême ayant jusqu'à présent accepté et ratifié, bien que la ratification de Sa Majesté Hellénique suppose l'acceptation du sus dit Traité par les Sénats des trois villes de Lubeck, de Brême et de Hambourg, néanmoins le document adressé d'Athènes, c'est à dire l'acte de ratification de Sa Majesté Hellénique qui contient le Traité conclu avec les trois Républiques, sera échangé contre un autre émané de la ville de Brême, sous la condition expresse que la ratification de Sa Majesté Hellénique ne sera considérée quant à présent comme applicable qu'en ce qui concerne la République de Brême seule, et que le dit Traité sera considéré quant à présent comme conclu entre la Grèce et la dite République de Brême seulement;

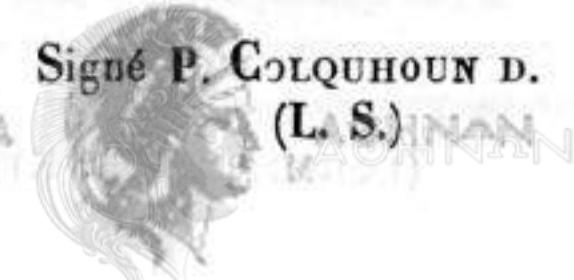
3° Que le présent protocole sera publié en même temps et à la tête du Traité même dans le journal officiel du gouvernement de la Grèce et dans celui de Brême.

En conséquence de la déclaration et sous les conditions ci-dessus, les soussignés ont échangé les Ratifications du Traité expédiées par leurs gouvernemens respectifs de Grèce et de Brême, ainsi que les pleins pouvoirs des négociateurs du dit Traité.

En foi de quoi ils ont dressé le présent procès verbal.
Fait à Londres le trois (quinze) du mois de Décembre mil huit cent quarante six.

Signé P. RALLI.
(L. S.)

Signé P. COLQUOUN D.
(L. S.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 4.

1847

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ιανουαρίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δημοσιεύει κατά Βασιλικήν διαταγὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτου; 1843 ὡς ἐφεξῆς συνομολογηθεῖσαν Συνθήκην ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1846.

Ο ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οίκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργῶν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Τῷ ἐπιχυρώσεω τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας Συνθήκης.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, ίωάννης Κωλέττης προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Εξωτερικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Οίκου καὶ τῶν Εξωτερικῶν Σχέσεων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου κτλ. καὶ Χριστόφορος Δ. Φαρρίκιος Αντιτυνταγματάρχης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μεγαλειοτάτου. Βχ σιλέως τῆς Δανίας ἐπιτετραμένος ἐκτακτον ἀποστολὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνελθόντες, κατ' ἐντολὴν τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων τῶν, σήμερον 16/28 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὄκτακασιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑκτου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Εξωτερικῶν, δπως ἀνταλλάξωσι τὰς ἐπικυρώσεις τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δανίας συνθήκης, συνομολογηθεῖσης καὶ ὑπογραφεῖσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13/25 Δεκεμβρίου 1843 (καὶ εἰς Κοπενάγην ὑπογραφεῖση; τὴν 2 Νοεμβρίου 1846) συνεφώνησαν κατὰ διεταγὴν τῶν κυβερνήσεων τῶν.

ά. Ότι, καὶ τοι ληξάσσης τῆς ἐν αὐτῇ τῇ συνθήκῃ ὠρισθείσης προθεσμίας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων, ἡ θραδύτης αὕτη, προελθοῦσα ἀπὸ ἀπροσπτους περιστάσεις, δὲν θέλει ἐπιφέρει κανὲν κώλυμα εἰς τὴν ἐλεσιν τῶν διαφόρων δρῶν τῆς

συνθήκης καὶ ὅτι θέλει μείνει αὕτη ἐν πλήρει ἴσχυΐ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ μνημονευομένην δεκαετίαν λογιζόμενην ἀπὸ τῆς σήμερον.

β'. Ότι τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει δημοσιευθῆ ταυτοχρόνως καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς συνθήκης εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τῆς Δανικῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διακηρύξεως ταύτης οἱ ὑπογεγραμμένοι, ἀντιτυλλαζαν τὰς ἐπικυρώσεις τῆς συνθήκης ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων κυβερνήσεων τῶν, τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Δανικῆς, καὶ πρὸς πίστωσιν τούτων συνέταξαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 16/28 Δεκεμβρίου 1847.

ὑπογ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ὑπογ. ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ.

Ἀντιτυνταγματάρχης.

δοκίζονται ένωπον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀφοῦ προσκληθῶσιν νὰ ἐ-

πιληφθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως.

Η ἔκθεσις τῆς δόκιμοτος συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀρθρ. 8.

Η ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ θογθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔρδου, ἵτις οὐδέποτε θέλει εἰσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητὰς καὶ δύο διὰ τοὺς θογθούς, πληρούμενους ἥποτε τοὺς ταμακές μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἀρθρ. 9.

Οὕτις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψει νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 δριζούμενης προθεσμίας τὰ ζώα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἔξοδων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων τούτου, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἵστην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ δόπια ἐπροσπάθησε νὰ ὑποκρύψῃ καὶ τὸ μὲν πρότιμον ἐπιβάλλεται δσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς είκοσιν ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, δσάκις τὸ ποσδόν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τὸ τοίτον τῆς ποινῆς ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προτωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διορίζούστης αὐτὸς ἀρχῆς.

Ἀρθρ. 10.

Ο ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τῶν μηνῶν Απριλίου καὶ Μαΐου, τῶν δὲ ἔξεργομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι πρὶν τῆς ἔξοδου αὐτῶν, καὶ ἀν προηγήται αὗτη τῶν ἀνωτέρω μηνῶν, ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον, πρὸν παρουσιασθῆναι εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεκτικὸν τῆς πτηρωμῆς τοῦ φόρου ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἥποτε 1 Λαπριλίου ἢ ἥποτε ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν διάβασις τῶν ζώων, τῶν ὅποιων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθεράν δαμονὴν εἰς ἕνα τῶν δύμων τοῦ Βασιλείου, ἀν δὲν πληρώσωτε προηγουμένως τὸν εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἀν δὲν δόσωσιν ἀξιόχρεων ἔγγυησιν.

Ἀρθρ. 11.

Η τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς, λαμβανομένων ὑπὸ ὅψιν τῶν ἐπισήμων τῆς χωρητικότητος πινάκων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δηλώσεων καὶ προτιμωμένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαρχιωτῶν, γίνε-

ται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προσδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ μόνον τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον κατὰ ἥρην ἡμέραν προσδιορίζομένη παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὸν σύλλογον τοῦτον θέλει προσδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεως παράπονα κρίνει καὶ ἀποφασίζει αἰτιολογημένως καὶ τελεσιδίκως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην ἢ ἀπαρχον. ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔρορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαὶ, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἣς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὴν.

Ἀρθρ. 12.

Η δηλωσίς τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1848 θέλει ἐνεργηθῆ ἀπὸ 1. Οκτωβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀπαριθμησίς καὶ ἔκκαριθμασίς αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· ἢ δὲ ἐπιβολὴ καὶ εἰστραῖς τοῦ φόρου τῶν ζώων τούτων θέλει γίνει καθ' διν θέλει κανονίσει τρόπον διαφορολογικὸς νόμος τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἀρθρ. 13.

Ο παρὸν Νόμος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπὶ ἔκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἀρθρ. 14.

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δόσει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαῖας δόηγίας καὶ τύπους.

Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ήμιν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ως Νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ.

Ο 'Υπουργός Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἢ μεγάλη
σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαρτίου 1847.

'Ο εἰπὲ τῆς δικαιοσύνης 'Υπουργός

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθμ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαρτίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δημοσιεύει ἐνταῦθα κατὰ Βασιλικὴν Διαταγὴν τὴν ἀπὸ τῆς 31 Μαΐου (12 Ιουνίου) τοῦ ἔτους 1843 ὡς ἐφεξῆς συνομολογηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ τῆς 'Αγεσατικῆς πολιτείας Βρέμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ιανουαρίου 1847.

'Ο εἰπὲ τοῦ B. Οἰκου καὶ τῷ Εξωτερ. Σχέσεων 'Υπουργός

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1847).

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΑΙΓΑΙΟΝ

2

ΑΓΙΝΝΩΝ

ΝΟΜΟΣ ΞΓ'.

Περὶ πιστώσεως τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δύορώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἔξι.

Ἀρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἔξιδων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἡδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, χορηγεῖται πίστωσις, μὴ ὑπερβάνουσα κατὰ τὰ κερδαῖα καὶ ἀρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ἅπουργείων τὰ δύο δωδεκατημέρια τῶν ἐν αὐτοῖς στματιμένων ἔξιδων.

Ἀρθρον 2.

Η εἰς τὸ προτγρόμενον ἀρθρον διαλαμβανομένη πίστωσις θέλει διανεμηθῆ, καὶ τεθῆ κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κρίων Ἅπουργῶν διὰ Βασ. Διετάγματος, ἡ δὲ πληρωμὴ τῶν ἔξιδων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν ισχύι λογιστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαγόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σῆμεν κυρωθεὶς, θέλει εἰς δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο Ἅπουργός Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἅπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΞΖ'.

Περὶ προτδιορισμοῦ τοῦ ἀνακαίου χριθμοῦ τῶν συνοικιστέων
Ψαριανῶν εἰς Ἐρέτριαν.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ Ψήφισμα Δ'. τῆς ἐν Αθήναις Ἑλικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ψηφισάμενοι δύορώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ο ἀριθμὸς τῶν συνοικιστέων εἰς Ἐρέτριαν Ψαριανῶν, διτὶς ἀπατεῖται πρὸς ἔξασκησιν τοῦ Βιολετικοῦ αὐτῶν δικαιώματος, προσδιορίζεται, διὰ μὲν τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον, τῆς Βουλῆς εἰς ψυχᾶς διακοσίας πεντάκοντα διὰ δὲ τὰς λοιπὰς περιόδους εἰς ψυχᾶς ἐπτακοσίας πεντάκοντα.

Ο Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἅπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο Ἅπουργός Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἅπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΞΗ'.

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δύορώνως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τάδε.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ ἐπιβολῆς τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἀρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ περ' οὓς εἶναι καθιδρυμένη τελευτακὴ ἀρχὴ, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σταθυροῦ, καὶ τῶν ὅποιων τὰ τακτικὰ εἰσοδήματα δὲ ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας των, νὰ ἐπιβάλλωσιν ἐπὶ τῶν πρὸς την πικήν κατανάλωσιν εἰσαγορένων, καὶ ἐν τῷ ἐποιέντος ἀρθρῷ ὠρισμένων ὥνιων δασμὸν, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο ἐπὶ τοῖς 0/0 τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἀρθρ. 2. Ως ἀντικείμενα τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως θεωροῦνται κυρίως, καὶ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν δασμὸν τὰ ἔξι.

α) Τὰ πνευματώδη ποτὰ, καὶ τὰ λοιπὰ ρευστά·

β) Τὰ τούρφια, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἀλεύρων, χρτοῦ, λαχάνων, χλωρῶν ὄσπριων, χλωρῶν ὄπωρῶν, χλωροῦ τυροῦ, γάλακτος, ἀλατοῦ, ὄρνιθιων, ωῶν, καὶ ἄλλων μικρῶν εἰδῶν.

Ἀρθρ. 3. Τῶν εἰς δασμὸν ὑποβληθοῦμένων ὥνιων, εἴτε διὰ θαλάσσης κυμίζονται, εἴτε διὰ ζη.ας, προσδιορίζεται διομαστὶ τὸ δι' ἔκαστον εἶδος κατὰ σταθύρον, καὶ μέτρων πληρωτέον τέλος διὰ ψηφισματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίσει τῆς προσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀρθρ. 4. Ο ἀνωτέρω εἰσημένος δημοτικὸς δασμὸς δύναται νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ ἐπὶ τετραστίναν ἐκάστοτε.

Ἀρθρ. 5. Ενεκκινούμενοι ἀναπορεύκτων περιστάσεων τίνος δήμου, καὶ καθόσον αὗται διαρκοῦσι, δύναται νὰ ἐπεκτεθῇ ὁ δασμὸς καὶ εἰς τοὺς δημητριακούς καρπούς, τὰ ἀλεύρων, καὶ εἰς ἄλλα ἐμπορεύματα ἐκ τῶν πρὸς ἐσωτερικήν κατανάλωσιν εἰσαγορένων· ἀλλὰ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ισχύει μόνον, ἀφοῦ ἐγκριθῇ διὰ Βασιλ. Διετάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἅπουργικοῦ Συμβουλίου.

Δεν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ισχύι Νόμοι, καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν διετάγματα περὶ τῶν λοιπῶν δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρούμένων δικαιωμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ δημοτικῆς εἰσφορᾶς.

Ἀρθρ. 6. Η δημοτικὴ εἰσφορὴ (ἀμεσοὶ φόροι) ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου δήμου ἐξίσου εἰς δῆλα τὰ πράγματα, δῆσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους δημοσίους φόρους, ἢ τοις τὸν ἔγγειον, τὸν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τὸν ἐπὶ μελισσών, ψηφίζεται δὲ καθ' ἔκαστον ἔτος ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς· καὶ ὁ μὲν ἔγγειος δημοτικὸς φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἐπὶ τοῖς ἐκατόντων δῆλου ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσών, τὸ ἐν πέμπτον τοῦ ἀντιστοιχούντος δημοσίου φόρου.

Εἰς τὴν εἰσφορὰν τχύτην ὑπόκεινται καὶ τα προΐόντα ἔχεινα, τὰ ὅποια παράγονται ἀπὸ γαλας πρώπην μὲν εθνικᾶς, ἡδη δὲ ἀποκτηθεῖσας παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ συμφωνίᾳ ἀποδέσσεως τοῦ ἔγ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 5 Απριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανῶν.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβότες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 τοῦ τρέχοντος μηνὸς νόμον, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανῶν εἰς Ἑρετρίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πρεστέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ δικτάτορεν.

Ἄρθρον 1.

Η διαμονὴ τῶν δυνάμεις τοῦ ἀνωτέρῳ νόμου παραγωρουμένων γηπέδων καὶ γαιῶν εἰς τοὺς ἐν Ἑρετρίᾳ συνοικίζομένους Ψαρρίανούς θέλει ἀρχίσει ἀμέσως μετὰ τὴν μετάβασιν ἔκεισε τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς θέλει δὲ γίνει εἰς τοὺς αιτοῦντας παρὰ τοῦ ἔκεισε διορισθεισμένου γεωμέτρου κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεως τῶν αἰτήσεων των ἐπὶ τούτῳ ἐκατος ἀρχηγὸς οἰκογενείας Ψαρρίανὸς ἐπιθυμῶν νὰ συνοικισθῇ εἰς Ἑρετρίαν θέλει μεταβαίνει αὐτοτροσώπως ἔκεισε, ἢ θέλει ὑποβάλλει διὰ πληρεῖσαν του τὴν περὶ τούτου ἀναφοράν του εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸν γεωμέτρην, καταγραφόμενος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς παρουσιάσεως τῆς αἰτήσεως του εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, τὸ δόποιον θέλουν κρατεῖ, θέλει λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν του παρὰ τοῦ γεωμέτρου τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν γηπέδα καὶ γαιάς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου, προγομένων πάντοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἔχοντων προγενεστέρας αἰτήσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν δύω ἢ πλειότεροι οἰκισταὶ συμπέσῃ νὰ παρουσιάσωσι συγγρόνως τὰς αἰτήσεις των, ἢ τάξις τῆς ἐκλογῆς τῶν γηπέδων καὶ γαιῶν θέλει κανονίζεσθαι διὰ λαχνοῦ.

Ἄρθρον 3.

Η ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανῶν ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ οἰκισταὶ, ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐὰν μεταξὺ τῶν συνοικίζομένων ἔθελον εὑρεθῆ τινὲς μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ οἰκιστοῦ, νὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην Εύβοίας διὰ νὰ ἀφαιρῶνται τὰ παραχωρηθέντα εἰς αὐτοὺς γηπέδα καὶ γαιάς καὶ διδωνται εἰς ἄλλους.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου συνοικισθησομένων διακοσίων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρρίανῶν, αἱ ἐκατὸν πρῶται εἶναι ὑπόχρεοι λαμβάνουσαι τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτὰς γηπέδα καὶ γαιάς νὰ ἀρχίσωσι τὰς οἰκοδομάς των ἐντὸς ἐνδέσης μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὰς εἰς πέρας καὶ ἀποκατασταθῶσιν ἔκεισε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντὸς τῆς 31 Οκτωβρίου τ. ε. ἀνυπερθέτως αἱ δὲ ἔτεραι ἐκατὸν οἰκογένειαι ὄφειλουν νὰ ἀποπερατώσουν τὰς οἰκοδομάς των καὶ ἀποκατασταθῶσιν οἰκογενειακῶς ἐντὸς ἐνδέσης αὐτὰς παραχωρήσεως τῶν οἰκοπέδων καὶ γαιῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ μέχρι τῶν χιλίων οἰκογενειῶν θέλουν τηρήσει τὴν διάδιαιτέρου Διατάγματος δρισθησομένην ἀκολούθως δι' αὐτὰς προθεσμίαν.

Οσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἔθελον ἐκπληρώσει ἐμπροθέσμων; τὰς ὑποχρεώσεις των ταύτας θέλουν χάνει πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων καὶ γαιῶν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου ῥητῶς δὲ θέλουν μετασεις τῶν Βουλῶν Πρέστερον Διάταγμα.

ταῦτη εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ παραχωρεῖται εἰς ἄλλους οἰκιστὰς τὰ εἰς τὰς πρώτας ἐκατὸν οἰκογενείας παραχωρούμενα γηπέδα καὶ γαιάς, ἐὰν αὗται δὲν ἔθελον ἐκπληρώσει τὰς δι' αὐτὰς ιδίας δικτατορικέντες ὑποχρεώσεις των.

Ἄρθρον 5.

Οἱ λαβόντες τὰ οἰκόπεδα καὶ τὰς γηίας δὲν συγχωρεῖται νὰ τὰ πωλήσωσιν εἰς ἄλλους εἰμὴ μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἔκεισε ἀποκαταστάσεως των δύνανται δύως; νὰ τὰ ἀνταλλάξωτι μεταξύ των, ἀλλ' εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἐκπληρώσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸν νομάρχην Εύβοίας θέλει ἀνοιχθῆ ἡ ἀναγκαῖα πίστωσις ἐκ μὲν τοῦ Πρεστέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δι' ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χρονηγίαν τῶν διδούμενων χρηματικῶν διοικητῶν εἰς τὰς ἐνδείας οἰκογενείας Ψαρρίανῶν ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργίου, σχετικοῦται διὰ προκαταβολὰς εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκιών των συμμάνων μὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου.

Τὰ πιστοποιητικὰ περὶ τῆς ἐνδείας τῶν λαμβανόντων τὴν χρηματικὴν διοίκησιν ἀπόμων θέλουν ἐκδίεσθαι παρὰ τῆς ἐν Ἑρετρίᾳ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ παρὰ τῶν Βουλευτῶν των.

Ἄρθρον 7.

Η χρονηγία αὗτη ως καὶ αἱ προκαταβολαὶ θέλουν δίδεσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου Εύβοίας εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν εἰς δύως δόσεις· ἢ μὲν πρώτη μετὰ τὴν ἐνταξίην τῆς οἰκοδομῆς, ἢ δὲ δευτέρα μετὰ τὴν κατὰ τὸ ημίσυ πρόσδον αὐτῆς διεβιούμενην διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ γεωμέτρου.

Ἄρθρον 8.

Διατάττομεν ὡστε ἀπασαὶ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ ἐκπληρῶσι μετὰ ζύλου καὶ προθυμίας τὰ ἀνατεθειμένα εἰς αὐτὰς καθήκοντα διὰ τὴν πρόσδον τοῦ προκειμένον συνοικισμοῦ καὶ νὰ διευκολύνωσι τὸ ἐπ' αὐταῖς τὴν ταχείαν καὶ ἀνετον ἀποκατάστασιν τῶν συνοικίζομένων ιδίως δὲ θέλει προσκληθῆ ἡ ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανῶν ἐπιτροπὴ νὰ ἐφορεύῃ εἰς τὰ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ νὰ ἔξομαλύνῃ διὰ τῆς ηθικῆς ἐπιφρόνης της τὰ μεταξύ τῶν συνοικίζομένων παράπονα καὶ διενέξεις.

Ἄρθρον 9.

Η ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρεστέρον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν.

Ἐν Αθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο Γύπουργός Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 11 καὶ 12 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Απριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διαβούλευτος ὑπὲρ τὸν ἀπὸ 14 Απριλίου ε. ε. παρ. δικλ. περὶ πληρωμῆς τῶν δημοσίων ἀποδομῶν οἰκοδομῆς τῶν Βουλῶν Πρέστερον Διάταγμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ἔὰν ζητηθῶσι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ ἔξετος ἀδομάδων ἐπὶ τῷ ἀποτέλεσμα τῶν διὰ τὴν ναυαγιαρέσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὄποιας ἡθελον ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ τὰ ἔγγρωρα πλοῖα. Καὶ αἱ ἐπὶ τῆς ναυαγιαρέσεως ἑταῖρίαι δὲν δύνενται νὰ ἐπιβάλλωται τὰς ὑπηρεσίας των εἰρηνικῶν κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν αὐτῶν προθετικῶν ἀσθετικῶν πλοιάρχους καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἔγγρωρίων. Άλλως τε ἐκάτεροι αἱ κυβερνήσεις θέλουσιν ἐπαγρυπνῆ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὐταὶ ἀπέχουσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ή αὐθαιρέτων πράξεων.

Άλλως τε ἀπαταὶ αἱ ἐργασίαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ναυαγιαρέσειν τῶν Ελληνικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Δανικῶν ἀκτῶν ναυαγησάντων φορτίων, καθὼς καὶ ἀμοιβαῖς αἱ ἀφορῶσαι τὴν ναυαγιαρέσειν τῶν Δανικῶν πλοίων καὶ τῶν ναυαγησάντων φορτίων ἐπὶ τῶν Ελληνικῶν ἀκτῶν θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς εἰς ἀμφοτέρους τὰς Ἐπικρατεῖας ἴσχυοντας νόμους καὶ διατάγματα καὶ εἰς τρόπον ὡστε οἱ ὑπήκοοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νὰ ἀπολαύσωται ὡς πρὸς τοῦτο ὅλων τῶν ὁρεισμῶν τῶν εἰς οἷον δίποτε ἄλλο ἔθνος χορηγουμένων.

Ἄρθρον IA'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ γορηγῶσι ἀδιακρίτως εἰς τὰ Ελληνικὰ καὶ Δανικὰ πλοῖα τὴν ποστασίαν τῆς ὄποιας ταῦτα ἡθελον λάβει χρέαν καὶ τὴν ὄποιαν ἡθελοῦνται νὰ τοῖς γορηγῶσι εἰς τὰς ἀμοιβαῖς Ἐπικρατεῖας καὶ ἀκτὰς κατὰ τῶν πειρατῶν.

Ἄρθρον IB'.

Ιὲν δύναται νὰ ἐπιβιηθῇ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν μιᾶς τῶν συνομολογουμένων δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ή τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας μεταφερομένων ἡπο πλοίων Ελληνικῶν ή Δανικῶν οὐδεμίᾳ ἀπαγόρευσις ή περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ή ἔξαγωγὴν των οὐδὲν δικαιώματα δροιουδήποτε εἴδους ή ὀνομασίας, εἰρηνικῶν αἱ ἀπαγορεύσεις ή περιορισμὸς καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἡθελον συγχρόνως προσδιορισθῇ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατεῖας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ωσαύτως θέλει τοῖς γορηγοῦθῇ πᾶσα εὔκολα παρακαταθήκης (entrepôt) καὶ διαμετακομίσεως (transit) πᾶσα ἀμοιβή καὶ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ητις ἡθελε χορηγεῖσθαι εἰς διμερῆ προϊόντα δροιουδήποτε ἄλλου ἔθνους.

Ἄρθρον IC'.

Μένει ἐννούμενον διτὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θυτέρα τῶν κυβερνήσεων ἡθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπιστίμου πράξεως ἐπὶ ἔξασταλίσει ιδίων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων ή ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινος τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα ή ἡθελε παραχωρήτει ἄλλα ὡφελήματα, ή μεθ' ἣς συνομολογεῖται ή παροῦσα συνήκην ἐτέρα κυβερνησίας θέλει εἰσθει ὑποχρεωμένη, ἐνόσῳ δὲν ἡθελε ῥητῶς παραιτηθῇ τῆς ἀπολαβῆς τῶν ὡφελημάτων τούτων, νὰ γορηγῇ εἰς τὴν πρώτην ἀναλόγους ὡφελείας, εἰς τρόπον ὡστε η ἀνταλλαγὴ νὰ ἥναι ἐπίσης ἐπωφελής εἰς τὰς Ἐπικρατεῖας τῶν δύο συνομολογουμένων δυνάμεων.

Ἄρθρον ID'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ καταργήσωσι τὰ ἐπὶ τῆς ἔξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαιώματα τὰ εἰςπραττόμενα ἐκ μέρους τῶν ἀμοιβαῖων κυβερνήσεων εἴτε ἐκ μερους πόλεων, δήμων ή ἄλλων εἰδικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν αἵτινες ἡθελον παρουσιασθῇ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατεῖας θυτέρου τῶν μερῶν ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων τοῦ ἐτέρου. Αἱ κληρονομίαι αὗται ἐπομένως ἔξερχόμεναι τῶν μερῶν ὅπου παρουσιάσθησαν δὲν θέλουσι πληρώνει δικαιώματα μεγαλύτερα ή ἄλλα περὶ τὰ

s'ils sont réclamés dans le terme d'un an et six semaines, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leur services que dans les mêmes cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernements respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires.

Du reste toutes les opérations relatives au sauvetage des navires grecs et de leurs cargaisons naufragés sur les côtes de Danemarck, et réciproquement au sauvetage des navires Danois et de leurs cargaisons naufragés sur les côtes de la Grèce, auront lieu conformément aux lois et ordonnances en vigueur dans les deux Pays et de telle manière, que les sujets des Hautes Parties Contractantes jouiront sous ce rapport de tous les avantages accordés à quelle autre nation que ce soit.

Art. XI.

Les deux Hautes Parties Contractantes s'engagent à accorder indistinctement aux navires Grecs et Danois la protection dont ils pourraient avoir besoin, et qu'on serait à même de leur fournir dans les Etats et parages respectifs contre les pirates.

Art. XII.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de l'une des Puissances Contractantes sur les productions du sol ou de l'industrie de l'autre, transportés sur les bâtimens Grecs ou Danois, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient en même temps établis sur les objets de la même nature provenant de tout autre pays.

De même il leur sera accordé toute faculté d'entrepot, de transit, toutes primes et remboursement de droits, qui seraient accordés aux produits similaires d'un autre pays quelconque.

Art. XIII.

Il est entendu que dans le cas où l'un des deux gouvernemens viendrait à diminuer les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays ou à leur accorder d'autres avantages à la suite d'un acte formel sur l'assurance d'avantages commerciaux particuliers, l'autre des gouvernemens, contractant la présente Convention, sera obligé aussi longtemps qui il n'aura pas expressément renoncé à la jouissance de ces avantages, d'accorder à celui là des avantages proportionnés, de sorte que l'échange soit également avantageux aux Etats des deux gouvernemens Contractans.

Art. XIV.

Les Hautes Parties contractantes conviennent d'abolir réciproquement les droits de détraction à prélever soit par les gouvernemens respectifs, soit par les villes, communes ou autres autorités particulières, sur les héritages échus dans les Etats de l'une des parties aux sujets de l'autre. Ces héritages en étant retirés du pays où ils sont échus ne paieront par conséquent des droits plus forts ou autres que ceux qui se prélevent sur les héritages échus aux indigènes.

έγγειον φόρον, καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαιώματα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμόδιας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδούνδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑποκείνται εἰς ἔγγειον φόρον, ἀνευ διακρίσεως ἴδιοκτήτων ή ἔθνηκῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἔξαγωγῆς, λαμβάνομενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζόμενου πρὸς 44 ὁκάδας, ἀνευ διακρίσεως πιστόποτος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμονίαν.

Ἐγγειος φόρος δραχ. 1:10

Τελωνιακὸν δικαιώματα 56

β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολ. Ἐλλαδα ἔγγειος φόρος 1:05

Τελωνιακὸν δικαιώματα 60

γ.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγ. φόρος 3

Τελωνιακὸν δικαιώματα 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αιτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγκτητικὸς φόρος 2

Τελωνιακὸν δικαιώματα 60

Ἐπὶ τῶν Κικιδῶν.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αιτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἔγκτητικὸς ἀνά 25

τὴν ὄκαν καὶ τελωνιακὸν δικαιώματα 6

Διὰ ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος 10

καὶ τελωνιακὸν δικαιώματα διὰ πᾶσαν ὄκαν 6

Ἄρθρον 30.

Οἱ πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτέλεπται ἡ ἔξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν διατηρηθῆναι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31 Μαρτίου) 1843 τελωνιακοῦ ὀγκανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἕπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρον 31.

Οστις φωρεθῆ συλλέγγων ἐκ τῶν ἔθνικῶν βαλανοκικιδένδρων, ἔξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 29 πτοιχ. γ. καὶ δ. ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου, ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ τὸν ὅποιον ἥθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 8 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ἡμισυ αὐτοῦ διδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύφαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἔγγειοις φόροις ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δρ. 2 50|00 κατ' ὄκαν, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἔξαγωνται, λαμβάνεται πρὸς λεπτὰ 60 τὴν ὄκαν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαιώματα διὰ ἀμφότερα 6 ποιότηταν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Οἱ μετακομίζων μετάξην, ἡ κουκουλία, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαργίαν ὁρείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν δημοτικὸν ἔφορον τῆς ἐπαργίας, ἡ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφανίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἡ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαργίαν δημοτικὸν μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος γὰρ παρουσιάζῃ αὐτὸν εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, εἶναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν εἶναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνίκουσταν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἀπόδειξιν ὁρείλει, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' ἐχν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν α-

πόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει ὑποβάλλεσθαι διατακομίζων, ὅσάκις δὲν εἶναι ἐποδιασμένος μὲ δηλωτικὸν, ἢ ἡ μετακομίζομένη μετάξη ἡ κουκουλία, είναι ποσότητος ἀνωτέρας ἡ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινομένης.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἔγγειοις φόροις τοῦ προινοκοκκίου προσδιορίζεται 2 1/2 δραχμὰς τὴν ὄκαν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαιώματα εἰς λεπτὰ 90.

Ἄρθρον 34.

Οἱ ἔγγειοις φόροις τοῦ ρύζιού προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4 τὸ καντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαιώματα τῆς ἔξαγωγῆς εἰς δραχ. 2. 40.

Άρθρον 35.

Οἱ ἐπὶ τῶν ξυρῶν σύκων ἔγγειοις φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἔξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαιώματα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Διὰ ἔγγειον φόρον δραχ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαιώματα λεπτὰ 60.

Άρθρον 36.

Οἱ ἔγγειοις φόροις τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Άνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, θεοχαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. ἐπὶ τῶν διαξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρον 37.

Τὸ δικαιώματα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἔθνικοιδιοκτήτων σταριδαμπέλων καὶ συκῶν, ἵσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου, θέλει προσδιορίσθαι διὰ ἐκτιμήσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἔθνικοιδιοκτήτων μωρεούδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάσου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν σφυμπληρωμένων.

Άρθρον 38.

Η λαθραία ἔξαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἀρθρ. 31 καὶ 32 ἐνδικαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξυρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 36 πορτοκολλολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος ἐπίστης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὅριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ δργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἡ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποσημιώσεως.

Άρθρον 39.

Η ἐπικαρπία τῶν ἔθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν ἑλαιῶν, βαλανοκικιδίων, μωρεῶν κλπ. ἀν δὲν ἦνται πολυετῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας ἡ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης.

Άρθρον 40.

Οἱ ἔγγειοις φόρος ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκαπεστης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεινούσης.

Οἱ δὲ τρόπος τῆς ἐξαριθμώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῆ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΤ'.

Περὶ συτάξεως Κακουργιοδικείων κατὰ τὴν ἀ. Σύνοδον τοῦ 1847.

Ο ΘΩΝ

Ε Δ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δύοφύνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. Διὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῶν Κακουργιοδικείων τοῦ ἑνεστῶτος ἔτους 1847 θέλουν χρησιμεύειν οἱ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουν συνταχθῆναι καὶ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ 1 ἀρθρον τῶν 12 Οκτωβρίου 1836 περὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν Νόμου καὶ τὸ 41 ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1836 περὶ επαρχιακῶν Συμβουλίων νόμου ὑπό τε τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν συγκροτηθησμένων συνόδων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἄνατιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἡμέτερον ὑπουργόν.

Ἐν Αθήναις, τὴν 4 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο ὑπουργός Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός;

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸν παρόντα νόμον.

Ἀθήναις, τῇ 7 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Οι ὑπουργοί

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΗ'.

Περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίανων.

Ο ΘΩΝ

Ε Δ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι δύοφύνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διετάττομεν τάξει.

Ἀρθρον 1.

Εἰς ἑκάστην τῶν εἰς Ἐρέτριαν συνοικισθησμένων διαχοσίων πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρρίανων παραχωρεῖται ἐν οἰκόπεδῳ ἐμβαθεῖον Βασιλ. πάχεων 972 π.δ. ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ ἐν ἑκατῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς Βασ. πάχεων 432 εφ' ὅσον ἦθελον ὑπέρχει διαθέσιμη, π.δ. ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν, &c. Βασιλ. στρέμματα ἔθνικῆς γῆς πλησίον τῆς πόλεως διὰ κῆπον καὶ 60—100 B. στρέμματα ἔθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν· ὡς πρὸς τὰς παραχωρήσεις δὲ ταύτας θέλει τηρηθῆναι ἀναλογία, ὥστε αἱ μὲν 100 ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν, αἱτινες ἦθελον συνοικισθῆναι πρὸ τῶν ἄλλων νὰ λάθουν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 100 στρέμματων γαιῶν, καὶ αἱ ἀπὸ ἐν τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς αἱ δὲ ἔτεραι 100 οἰκογένειαι διαιρούμεναι ἀνὰ 25 εἰς τέσσαρας κατηγορίας κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἑκατῆς ἀποκαταστάσεως; των, νὰ λάθουν αἱ μὲν τῆς A'. κατηγορίας ἀνὰ 90 στρέμματα γῆς· αἱ δὲ τῆς B'. κατηγορίας ἀνὰ 80 στρέμματα· αἱ δὲ τῆς C'. ἀνὰ 70 στρέμματα· καὶ αἱ τῆς D'. ἀνὰ 60 στρέμματα γῆς ἔκτος τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν, καὶ τῶν διὰ κήπους γηπέδων, ἀτινα θέλουν λάθει ἀποκαταστάσεως των, ἀναλογίας τούτων θέλει λάθει καὶ ἐν τῶν ἀνωτέρω οἰκογένειαι ἔκτος τούτων θέλει λάθει καὶ ἐν τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, ἐὰν ἦθελον περισσεύσει.

Εἰς τὰς λοιπὰς οἰκογενείας μέχρι 1000, αἱτινες ἦθελον συνοικισθῆναι ἀκολούθως, ἐντὸς πέντε ἑταῖρων, παραχωροῦνται ἀνὰ ἐν οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ 50 Βασ. στρέμματα ἔθνικῆς γῆς διὰ καλλιέργειαν.

Ἀρθρον 2.

Εἰς τὰς κατὰ τὸ προγούμενον ἀρθρον γενησομένας παραχωρήσεις δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν αἱ γαιαι ἡ κτήματα, δια τὸ πινακάτητονται εἰς τοὺς καλλιέργειαν αὐτὰς γεωργούς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 19 Μαρτίου καὶ 24 Ιουνίου 1843 ἐκδοθέντων νόμων, περὶ παραχωρήσεως προθεσμίας εἰς τοὺς φρλαγγίτας, ἔκτος ἀν αἱ γαιαι αῦται ἡ τὰ κτήματα ἦθελον ὑπέρχει ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης, ὅτε θέλουν δίδεσθαι εἰς αὐτοὺς ἀλλαι γαιαι τῆς αὐτῆς ἀξίας ἔκτος τῆς πόλεως· γεωργεῖται εἰς τοὺς αὐτοὺς καλλιέργητας γεωργούς καὶ ἀνὰ ἐν οἰκόπεδον ἐμβαθεῖον πάχεων Βασιλικῶν 972 πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐν στρέμματα γῆς πλησίον τῆς αὐτῆς πό-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΖ'.

Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Μετόχων τῶν
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μονῶν.

Ο ΘΩΝ

Ε Δ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δύοφύνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Νὰ ἀποδοθῶσι μὲν ἀμέσως εἰς τὰς ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ὑφισταμένας εὐχετῆς Μονᾶς τὰ Μετόχια δσα αὐταὶ ἔχουσιν ἐτός τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἀπ' αὐτὰ ἔξαρτωμένων κτημάτων, καὶ ὑπὸ τὰ δάρη τῶν ἐνοικιάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν τυχὸν ὥσιν ἐνοικιασμένα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδόσεως των, ἔκτος ἐκείνων ἀπὸ τὰς διόποιας οἱ ἐνοικιασταὶ ἦθελον παραιτηθῆναι. Νὰ ἀπαιτηθῶσι δὲ κατ' ἀμοιβαίστητα τὰ Μετόχια καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἔξαρτώμενα κτημάτα, δσα αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ιεραὶ Μονὲς εἶχον ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς διάφορα μέρη τῆς Ταυρίας.

Οι Ἡμέτεροι ὑπουργοί, δτε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς

τὸν μισθὸν αὐτῶν ὅχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Οἱ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὁρεῖται νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἢ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακρύπτει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν Κυριακήν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὁρεῖται νὰ ἔχωσι προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου ἢν δὲ δὲν ἐ φανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἢν τὴν τρίτην ἡμέραν μετα τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ ἐκτίμησις καθίσταται δριστική. Εν ἀπούσιᾳ δὲ τοῦ φορολογούμενού τοῦ τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐώπιον δύο μαρτύρων ὥπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὰ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγάρεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ δύος τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὅπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκπιπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογούμενούς. Ἀν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου, διορίζεται αἰτήσει ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἀρθρό. 19 ὄρκον καὶ ἀποφασίζει ὡριστικῶς παραδεχόμενος τὴν ἐτέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ γάρη γάρων ἐχιτρεσίς, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως δικτάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἀρθρον 18.

Η ἀντιμεθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ, πληρόνεται ἐξ ἡμισείς παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογούμενού καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἢ ὁποία προσδιορίζεται ἀπαξί πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἀρθρον 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, σταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των τὸν ἀκόλουθον ὄρκου.

«Ορκίζομαι ἐπὶ τοῦ ιεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς θλάσην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὄποιονδήποτε λόγον».

Ο ὄρκος γίνεται ἐπὶ ἀπλοῦ λόγτου.

Ἀρθρον 20.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰπραχθῆ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μπεστανίων κήπων, γεωμήλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1 Ὁκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βασιλιῶν τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβούμενου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς δρῦσιν χρησιμῶν ἐλαιῶν πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲς ἡ ἐπαγγελία τοῦ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἀνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκθλιβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου δὲ πιτετραμμένος τὴν εἰσπραξιν ἐγγράφει τὸ οὐλικὸν ποσὸν αὐτοῦ. ὡς καὶ τὸν καταλογισθεόμενον εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ διπλότυπον κρτεῖ διπλό-

τυπον, βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἀρθρον 21.

Οἱ ἔγγιοι φόροι τῆς σταφίδος θαλανοκιδίων, τῆς μετάζης, τοῦ βίαρίου καὶ τοῦ πειρινοκού λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἀρθρον 22.

Οἱ ἔγγιοι φόροι τῶν ξηρῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πειροκαλλίων Τροιζηνίας, Ανδρου, Νάζου, καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταχρονίαν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἀρθρον 23.

Οἱ ἔγγιοι φόροι τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν διαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τὴν δέσι τῆς ἀποκοπέστις τιμῆς καὶ ἐπὶ τὴν αναλογία τῶν δέσια τὰ 0/0 διε τὸν ἔγγιον φόρον καὶ ἐπὶ τοῖς 0/0 δια τὸ τελωνιακὸν δικαιώματα.

Ἀρθρον 24.

Ἄμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῆ ἢ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχουσῆς καὶ ἀποκοπέστης τιμῆς παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἑφόρου καὶ τοῦ τελωνοῦ τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκυτωτέρων καὶ εὐποληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ιδιοκτῆται στανίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διαχρίνεθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὸν τυχὸν ἐρεγμένην σταφίδαν, ενδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπέστις τιμῆς καὶ ἐπὶ ἐνυγχημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Ὕπουργείου' τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτόκολλου ἀπόφασίν του.

Ἀρθρον 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ιδιοκτῆται ὄφειλον νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἀρθρον 26.

Ἔαν καὶ διάκοις ἀκολούθως συμβῇ αἰρηνδίᾳ αἴσιομοίσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τιμῆς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 24 σημειωμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὄποιον θέλει ὑποβληθῆ ἀνευ ἀναβολῆς ὠσταύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἀρθρον 27.

Κατὰ τῆς ἀποράσσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἔχοντων συμβέρουν ιδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερών ἀπὸ τῆς αἰγίσεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὃπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Η προσφυγὴ δὲν ἐπιτρέπεται τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτόκολλων ἀποφάσεων τοῦ Ὅπουργείου.

Ἀρθρον 28.

Πρὸ τοῦ προσδιορισθῆ καὶ ἀποκοπῆ ἢ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἀρθρὸν 24, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξάξῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης αἴσιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

προκυμαίας πρὸς τελειοποίησιν τοῦ λιμένος αὐτοῦ τοῦ δήμου. Εμπορείου καλουμένου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἔργασίαν τῆς προκυμαίας προσδιορίζονται καὶ τὰ μέχρι τοῦδε δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 15 Απριλίου 1838 ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἄνδρου ἐπὶ τούτῳ εἰσπραγχθέντα καὶ ἐναποταμιευμένα χρήματα.

Ἄρθρον 4.

Η εἰσπραξίας καὶ ἀποταμίευσίς τῶν ἐπιβληθησομένων φόρων καθὼς καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἡμερομισθίων ἀνατίθεται εἰς τὸ ἐν Ἄνδρῳ δημόσιον ταμίαν, εἰς τὸν ὅποιον θέλουσι παραδοθῆναι τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ ἄρθρον 3 ἀποτεθειμένα χρήματα μετὰ τὴν προσήκουσαν ἔξέλεγξιν.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος ἔκαστου ἔτους θέλει δίδεσθαι ἴδιαιτέρως λόγος τῆς ἐκτελεσθησομένης ἔργασίας, τῆς γενησομένης εἰσπράξεως, καὶ τῶν δαπανηθησομένων χρημάτων, παρὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἄνδρου εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν Ἀρχὴν.

Ἄρθρον 6.

Η κατακευὴ τῆς προκυμαίας θέλει γίνει δι' ἔργολαβίας ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ψηφισθέντα προϋποθογεῖμόν, καὶ τὸ ἔγκρινεν τὸ σχέδιον αὐτῆς Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 7.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουν ἐπὶ πεντακετίαν.

Ἄρθρον 8.

Ο παρὼν νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται, καθ' ὃσον εἰς ἔκαστον ὅικήνει, ἡ ἀκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1874.

Ο ΘΩΝ

Οι ὑπουργοί

I. ΚΩΛΕΤΗΣ.

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

I. ΚΩΛΕΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΑ^ω.

Δργανισμὸς τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΒΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ μὲν Βουλαὶ ἐψηφίσαντο, Ἡμεῖς δὲ διατάσσουμεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἐπικρατείας δημητήριον καθιδρύεται ἀρχὴ, Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου καλουμένη, τὰ ἐξῆς δὲ καθήκοντα ἔχουσα.

ἀ. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ναυπλιγεῖ, ἐξαρτίζει, ἀνακαινίζει καὶ ἐπισκευάζει δλα τὰ Β. πλοῖα, οἰκοδομεῖ δὲ ἢ ἐπανορθοῖ τὰ ἐν τῷ δημητηρίῳ ναυτικὰ ἐργοστάσια, τὰς σκευοθήκας, τοὺς νεοσοίκους, τὰ φρούρια καὶ δλα τὰ λοιπὰ δημόσια οἰκοδομῆματα.

β'. Ἐπιμελεῖται τοῦ λιμένος, τῶν παρτηκειμένων δρυμῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ δημητηρίῳ ἀπεσκευασμένων Β. πλοίων.

γ'. Φροντίζει περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ δημητηρίου καὶ τοῦ Ναυστάθμου.

δ'. Συγκροτεῖ τὰ πληρώματα τῶν Β. πλοίων καὶ τὸ τοῦ ναυστάθμου, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἵστοις ὑπαλλήλων μὴ συμπεριλαμβανομένων συλλέγει δὲ τοὺς τακτικοὺς καὶ τοὺς ἡμερομίσθους τεχνίτας, καὶ πάντα ἄλλον τακτικῶν ἢ ἐπι-άκτως προτλαμβανόμενον ναυτικὸν ἔργατην.

ε'. Παραλαμβάνει τὰ προμηθεύμενα, παρασκευάζει, τηρεῖ καὶ διαφυλάσσει τὰ ναυτικὰ σκεύη, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐφόδια, τὰς τροφὰς, τὰ ἱμάτια τῶν πληρωμάτων, καὶ πᾶν ἄλλο πλοῦν ἢ πόλεμον ἐπιτήδειον.

ζ'. Αρχεῖ τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τεταγμένων Βασιλικῶν πλοίων.

ζ'. Ἐλέγχει δλων ἐν γένει τῶν ναυτικῶν, τοῦ ὑπουργείου ἔκχισμένου, τὸν τα χρηματικὴν ἢ ὑλικὴν διαχείρησιν,

η'. Διαχειρίζεται πάσαν πρὸς ναυπηγίαν ἢ καταρτισμὸν τῶν Βασιλικῶν πλοίων χρήσιμον ὑλην, καὶ πᾶν ἄρμενον, καὶ πᾶν σκεῦος, τὰ τρόφιμα, τὰ ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν χρηγούμενα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἐφόδια.

θ'. Μισθοδοτεῖ τοὺς εἰς τὸν Ναύσταθμον, τὰ νεώρια, ἢ τὰ ἐργοστάσια ἐργαζομένους, καὶ πάντα τοῦ δημητηρίου ὑπηρέτην ἢ φρουρόν.

ι'. Ἐν ἀπολύτῳ μόνον καὶ κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, δύναται τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου νὰ προμηθεύσῃ χιλιοδράχμου, τὸ πολὺ, τιμήματος ὑλην, χωρὶς προηγουμένην; ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

ιά. Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου, πωλεῖ ἐπὶ δημοπρασίας, ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ προηγουμένην δὲ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τὰ ἀποδεδηγμένιως ἀπόλα σκάφη, τὰ ἀδόκιμα σκεύη, καὶ πᾶν ἄρμενον καὶ πᾶν ἐφόδιον ἐρθαρμένον καὶ ἀγοραστον.

ιδ'. Αδείᾳ ὡταύτως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ἀνατίθησιν εἰς ἔργολαβίας, εἰς δημοσίου ἐπὶ μειοδιάσια συναγωνισμὸν τὸ ἔργον ἀναλαβόντας, τὴν κατακευὴν ἢ τὴν πρεστομασίαν τῶν πραγμάτων ἔκείνων, δσχ καὶ παρ' ἴδιωτῶν νὰ κατασκευασθῶσι καλῶς καὶ οἰκονομικώτερον δύνανται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ χωρὶς τῆς ἐντολῆς τοῦ δημού δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ τι οἶκοθεν, εἰμὴ κινδύνου ἐπικειμένου, ἢ προφανοῦς ἀπωλείας ἐφιταμένης.

Ἄρθρο. 3.

Τὸ πρωτωπικὸν τοῦ Διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου συνίσταται.

α. Εκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Διευθυντηρίου ἥτοι ἐξ:

1. Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου, ὑποναυάρχου ἢ πλοιάρχου ἀ. τάξεως.

1. Εὔφρου, πλοιάρχου β'. ἢ γ'. τάξεως

1. Επιστάτου τῶν νεωρίων, ὑποπλοιάρχου.

1. Επιστάτου τοῦ λιμένος, "

1. Ἱπασπιστοῦ τοῦ Διευθυντοῦ, "

1. Ναυπηγοῦ

1. Γραμματέως, ὑποπλοιάρχου.

2. Λογιστῶν, φροντιστῶν ἀ. τάξεως.

1. Επιστάτου τῶν ἀποθηκῶν, φροντιστοῦ ἀ. τάξεως ἢ πλοιάρχου γ'. τάξεως.

2. Ἀποθηκοφυλάκων.

1. Βοηθοῦ τοῦ γραμματέως, φροντιστοῦ ἀ. τάξεως.

Έγκεινομεν, έπικυροῦμεν και ἐπιθεῖταιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην καθ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἀρθρα, ὑποσχόμενος νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν ή ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδὲ ἐπὶ ἐλάχιστον πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπιθέσαντες και τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς Ἡμέτεροις ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις, τὴν 27 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὁκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ Ἡμέτέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

Ο ΘΩΝ

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΔΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 13 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΓ'.

Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεζούσιων και συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν και πταισματοδικῶν.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ μὲν Βουλαὶ εὑφρίταντο ἡμεῖς δὲ διατάσσουμεν τάξις.

Ἀρθρον 1.

Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικείων, δταν μὲν ταῦτα δικάζωτι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεζούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 91 τῆς Πολ. Δικονομίας ὄριζόμενα πρόσωπα· δταν δὲ δικάζωσι πταισματικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι κατὰ τὰ ἀρθρα 25 και 336 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι.

Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἔξαρτεσις, ὅσακις παρὰ τινὲς τῶν εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχωσι διαιρισμένοι πέντε τούλαχιστον δικηγόροι, τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τοιούτου, και ὡς πταισματοδικείου και πᾶς Ἑλλην, ἀποκαταστημένος ἐν τινὶ δήμῳ τοῦ Βασιλείου, και ἔχων τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 74, § 1, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα πρόσοντα.

Ἀρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται ὡς πληρεζούσιοι ή συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων ή πταισματοδικείων, δταν ἔχωσι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀρθρον 273 τοῦ Οργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων βαθμῶν μὲ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα πρόσωπα· ὁ παρεβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—50.

Ἀρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 Νόμου ἔξακολουθοῦσιν ισχύουσαι καθ' ὅσον δὲν ἀντιβάλνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΔ'.

Περὶ χορηγίας δάνειου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως·

Ο ΘΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας, ἐκυρώταμεν και διατάττομεν τάξις.

Ἀρθρον 1.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δάνειον ἐκ πεντήκοντα γιλιάδων δραχμῶν ἀνευ τόκου (50,000).

Ἀρθρον 2.

Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει διὰ τὰς ἐργασίας, αἱ δοποὶ αἱ παχιτοῦνται διὰ τὸν καθαρισμὸν και τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου, δι' οὗ μετοχεύενται τὰ ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ πότιμα τῆς πόλεως ὑδάτα.

Ἀρθρον 3.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, ἀμα χορηγηθῇ τὸ δάνειον, ἡ πρόσοδος, ἡτις προάπτει εἰς τὸν δῆμον ἐκ τῆς ἐνοικίασεως τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς πόλεως ἀναβαίνουσα εἰς δεκαπέντε περίπου γιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος μετὰ τῶν αὔξησεων δται προκύψουσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐργασίας, παραχωρεῖται εἰς τὸ δημοσίου ταμείου, τὸ δποῖον θέλει ἀπ' εὐθέεις εἰσπράττει αὐτὴν, μέχρις δτού ἀποπληρωθῆ ἐντελῶς τὸ δημόσιον.

Ἀρθρον 4.

Μετὰ τὴν οὕτως ἀποπληρωμὴν τοῦ δανείου, ἡ πρόσοδος αὔτη ὡς δημοτικὴ περιουσία μεταβαίνει ἀμέτως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ δήμου, δτις θέλει διαχειρίζεσθαι αὐτὴν κατὰ τὰ περὶ τούτου ὡρισμένα περὶ δημοτικῶν φόρων.

Ἡ δημοσίευσις και ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐπωτερικῶν ὑπουργῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

γείου φόρου εἰς χρήματα τριῶν τοῖς ἔκκλησι, κατὰ τὸν Νόμον πλότουπα, καὶ λοιπὰ φορολογικὰ διελέχτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν τῆς προικοδοτήσεως, γενομένης ἐξ ακριβώσεως τοῦ φόρου παρὰ δημοτικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν εἰσπρακτέων, καὶ εἰσπραγχύντων ποσῶν, διάκονος ζητηθῶσι.

τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 7. Ή ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὴ εἰσφορὰ ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν διοικητικῶν διαιτῶνται ταῦτα πληρώνεται δὲ κατὰ τὸ ημισύ, ἐὰν κατὰ τὴν χειμερινὴν, ἢ τὴν θερινὴν μόνον ὥστε διαιτῶνται ἐν ταῖς νομαῖς τινὸς δήμου.

όποιουδήποτε καὶ ἀν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν
ἄλλα ἢ μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιουδήποτε εἰδους ἢ
ὄνομασίας καὶ ἀν θελον ταῦτα εἰσπράττεσθι πρὸς ὄφελος τῆς
Κυβερνήσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὅποιωνδήποτε ιδιωτικῶν
καταστημάτων, ὡς νὰ εἰσήγοντο διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν.
Ἀμοιβαίως δὲ διλαὶ αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου
προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀνσεατικῶν
πόλεων εἴτε τῶν μερῶν τῶν ὅποιων εἶναι αὗται τὸ σύνθετο ἔξα-
γωγιον, τῆς Γερμανικῆς Όμοσπονδίας, ἢ τέλος ὅποιουδήποτε
ἄλλου μέρους, ἀτινα νομίμως δύνανται νὰ εἰσαγθῶσι εἰς τὸ Βα-
σιλεῖον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἐλληνικῶν πλοίων, δύνανται ἐπίση-
να εἰσαγθῶσι καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων, ἔξ ὅποιουδήποτε καὶ
ἀν προέρχωνται μέρους χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλή-
τερα δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιουδήποτε εἰδους ἢ ὄνομασίας ἢ
λον εἰσθαι ταῦτα, εἰσπραττόμενα ἐν ὄνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς
Κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὅποιωνδήποτε ιδιωτικῶν
καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ διὰ πλοίων Ἑλ-
ληνικῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἄπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου προϊόντα
τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
εἴτε τῶν μερῶν ὧν εἶναι αὗτη τὸ ἔξαγωγιον ἢ εν γένει οιου-
δήποτε ἄλλου τόπου, ἀτινα δύνανται νομίμως νὰ ἔξαγωνται
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ πλοίων Ἐλληνικῶν, δύνανται
ἐπίσης νὰ ἔξαγωνται καὶ δι' Ἀνσεατικῶν πλοίων χωρὶς νὰ
πληρώσωσιν ἄλλα ἢ μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιουδήποτε
εἰδους ἢ ὄνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὄνόματι ἢ πρὸς ὄφε-
λος τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὅποιωνδήποτε
ιδιωτικῶν καταστημάτων ὡς νὰ ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ διὰ πλοίων
ἔγγωριων. Ἀμοιβαίως δ' διλαὶ αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ
ἐμπορίου, προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας, εἴτε τῶν Ἀν-
σεατικῶν πόλεων εἴτε τῶν μερῶν ὧν εἶναι αὗται τὸ σύνθετο
ἔξαγωγιον, τῆς Γερμανικῆς Όμοσπονδίας, εἴτε ἄλλου τινὸς μέ-
ρους, ἀτινα νομίμως δύνανται νὰ ἔξαγγισταιν ἀπὸ τὰς Ἀνσεατι-
κὰς πόλεις διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἔξ-
αγωνται διὰ πλοίων Ἐλληνικῶν, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλα ἢ
μεγαλήτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιουδήποτε εἰδους ἢ ὄνο-
μασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὄνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς κυβερνή-
σεως, τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἢ ὅποιωνδήποτε ιδιωτικῶν κατα-
στημάτων, ὡς νὰ ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ διὰ πλοίων ἔγγωριων.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ὅσον ἡ ἀκτοπλοΐα ἐπιτυλάττεται εἰς τὰ ἔγγωρια
πλοῖα, συνεργωνήθη ἐκατέρωθεν ὅτι οἱ ὑπάκουοι τῶν ἰψηλῶν
συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαύει, ὡς πρὸς τοῦτο κα-
θὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ μεταχειρίζωνται τὰ τῆς
ἀκτοπλοΐα; πλοῖα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγμάτων τῶν,
τῶν αὐτῶν δικαιώματων, ἀτινα χρηγοῦνται ἡδη ἡ χαρογγήθεον-
ται ἐπομένω; εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ μᾶλλον εὔνοουμένου ἔθνους.

Ἄρθρον 7.

Οὐδεμία ἐπαγγέλματος ἢ περιορισμὸς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ
ἔξαγωγῆς δύναται νὰ διαταχθῇ εἰς τὰς χώρας μιᾶς τῶν συνο-
μολογούσῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιο-
μηχανίας τῆς ἐτέρας, οὔτε ἄλλα ἢ βαρύτερα δικαιώματα ὅποι-
ουδήποτε εἰδους ἢ ὄνομασίας κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἔξ-
αγωγὴν ἀλλων τῶν εἰδῶν τῆς τε φυσικῆς καὶ βιομηχανικῆς παρα-
γωγῆς τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης, παρὰ καθόσον αἱ ἀπαγόρευσεις,
οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ὑπάρχωσιν ἢ θε-
λον συγχρόνως ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως εἰδῶν, τῆς
φύσικῆς ἢ βιομηχανικῆς παραγωγῆς ὅποιουδήποτε ἔθνους.

sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait eu lieu en bâtimens Anséatiques. Et reciprocement toutes les marchandises et objets de commerce, productions du sol ou de l'industrie soit des villes Anséatiques, soit des pays dont elles forment le débouché habituel, de la Confédération Germanique, ou enfin de tout autre pays, qui pourront également être importés dans le Royaume de la Grèce par bâtimens Grecs, pourront également y être importeur par bâtimens Anséatiques de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que se soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait eu lieu en bâtimens Grecs.

Article 5.

Toutes les marchandises et objets de commerce, productions du sol ou de l'industrie soit du Royaume de la Grèce, soit des pays dont il est le débouché, ou en général de tout autre pays, qui pourront légalement être exportés du royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourront également en être exportés par bâtimens Anséatiques, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait eu lieu en bâtimens nationaux. Et reciprocement toutes les marchandises et objets de commerce; productions du sol ou de l'industrie soit des villes Anséatiques, soit des pays dont elles forment le débouché habituel, de la Confédération Germanique, ou enfin de tout autre pays, qui pourront légalement être exportés des villes Anséatiques par bâtimens Anséatiques, pourront également en être exportés par bâtimens Grecs, sans payer d'autres ou de plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article 6.

Autant que le cabotage se trouve réservé aux bâtimens nationaux, on est convenu de part et d'autre que les sujets et citoyens des hautes parties contractantes jouiront à cet égard, comme par rapport à la faculté de se servir des bâtimens côtiers pour le trasport de leurs marchandises, des mêmes droits qui sont accordés ou qui le seront par la suite aux sujets de la nation la plus favorisée.

Article 7.

Il ne pourra pas être établi dans les territoires de l'une des puissances contractantes sur les productions du sol ou de l'industrie de l'autre, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni d'autres ou de plus forts droits quelle qu'en soit l'espèce ou la dénomination, soit à l'importation soit à l'exportation de tous les articles de la production naturelle ou manufacturée de l'une ou de l'autre, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits sont ou seront en même tems établis sur les articles de la même espèce de la production naturelle ou manufacturée de quelque nation que ce soit.

τὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

γ) Ός πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἔξαρθρωσιν καὶ θεοῖς τῶν καπνῶν καὶ βαμβακίων οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουσιν ἐπίσης ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωροφίου ἐκ πότων ὄχαδων σύγκειται, ἐννοούμενου τοῦ χεπνοῦ δι' ὅλα τὰ γέρα τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἔνγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι.

δ) Ός πρὸς τὰς ἔθνικοιδιοκτήτους σαφιδαμπέλους καὶ συκᾶς, οἱ ἐκτιμηταὶ θέλουν ἔξαρθρόν εἰς ὅλον ἐπίσης τὸ προϊόν αὐτῶν καὶ τὸ καταγωρεῖ εἰς τὰ πρωτόκολλα.

ε) Οἱ ἐκτιμηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συντάττωται τὰ πρωτόκολλα τοισυτοτρόπως, ὥστε νὰ κατεδαινύεται εὐκόλως τὸ δριζόμενον ποσὸν τῆς ἑτοίας προσόδου, διακρινούμενης ἐκν αὐτῇ τῇσι ιδιοκτήτου, ἐκκλησιαστικοῦ ή ἔθνικοῦ κτήματος, διὰ νὰ ὑπολογισθῇ μετὰ τὴν παρὰ τῶν Βουλῶν ἐπιψήφισιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου εὐκόλως ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ϛ) Ή διοικητὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

Ο ἐπιστάτης τοῦ Δημοσίου δρεῖται νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως ή δημοτικῆς ἀρχῆς διακρύπτει τεύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι δρεῖται νὰ ἔχωσι προχειρίους τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἀν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶταιν οἱ ἕδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ Δημοσίου ἀν δὲν ἐμφανισθῇ οὗτε ὁ φορολογούμενος. Οὗτος δὲκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ Δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἀν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπιδίσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, καὶ ἀπικιθῇ νὰ ἐπαναληφθῇ ή ἐκτίμησις καθίσταται ὄριστη. Εν ἀποτίᾳ δὲ τοῦ φορολογούμενου τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσίς τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπεύθυνη τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λεβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκο πτόμεγον λιπλότυπον πχραδίδειται τὴν αὐτὴν στιγμὴν, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογούμενούς ἀν ὁ φορολογούμενος, ή δὲκτιμητής του δὲν ουρμωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ Δημοσίου, διορίζεται αἰτήσει ἐνὸς τῶν μερῶν ἐπιδιαιτητῆς, παρὰ τοὺς εἰρηνοδίκους, δστις ἀποφασίζει ὄριστικῶς πχραδεχόμενος τὴν ἐτέλεαν τῶν γνωμῶν κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάθῃ χώρων ἔξαρσεις κατὰ τὰς περὶ εξαρσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικαιομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ϛ) Η ἀντιμεθία τῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτιμητῶν καὶ τῶν ἐπιδιαιτητῶν προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμείον ἐπὶ τῇ ἐπιφυλάξει τοῦ νὰ προσδιορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐκδοθητούμενου φορολογικοῦ Νόμου αἱ περιπτώσεις, καθ' ἀς η δαπάνη αὕτη ἦθελεν εἰσθαι δίκαιον νὰ μὴ καταλογισθῇ εἰς έάρος τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ τῶν φορολογουμένων.

η) Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὁφεῖλον ἐπὶ τῇ ποινῇ προστίμου 10 - 50 δραχ. νὰ προτείνωσι αὐθορ μήτως τὴν ἔξαρσειν τῶν, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ εξαρσεως διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικαιομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαίληλους, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς ποιεικὴν ἀποζημίωσιν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1847)

θ.) Ό ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπουργός ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ιουνίου 1847.

Ο ΘΩΝ

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, K. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ,
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, N. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22, 23 καὶ 24 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Αύγουστου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρτάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐναρξίν τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐρετρίας συνοικιζομένων Ψαρρίαν.

Ο ΘΩΝ

Ε Δ Ε Ω Σ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ πρωτάραι τοῦ Ἕμετέρου ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν ὑπουργοῖς.
Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου Ε. Ε. νόμου, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρρίαν εἰς ἐρετρίαν, ὡς καὶ τὸ ἀρθρὸν 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἅμετέρου Διατάγματος.

Πληροφορηθέντες, δτι δι' ἔλλειψιν κτιστῶν καὶ τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἀναγκαίων, οἱ πλειστοὶ τῶν ἐεῖσες συνοικιζομένων Ψαρρίαν δὲν ἔδυνηθοσαν ν' ἀρχίσωσι τας οἰκοδομάς των ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς οἰκοπέδων, ἐντὸς τῆς δρισθείσης διὰ τοῦ ἀρθροῦ τοῦ ἀνωτέρω διατάγματός; Μας προθεσμίας.

Παρατηροῦντες, δτι η ὑπέρβασις αὕτη προηλθεν ἀπὸ περιστατικὰ ὅλως ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεις των, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Παρατείνομεν ἐπὶ ἐνα εἰσέτι μῆνα τὴν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 14 τοῦ αὐτοῦ Ἅμετέρου διατάγματος δρισθείσαν προθεσμίαν πρὸς ἐναρξίν τῶν οἰκοδ μῶν τῶν λαβουσῶν οἰκόπεδα ἐν ἐρετρίᾳ ἐκατὸν οἰκογενειῶν Ψαρρίαν.

2. Εἰς τὸν Ἕμετέρον ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται η ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ιουλίου 1847.

Ο ΘΩΝ

δ ὑπουργός P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31

(Παρελείφθησαν.)

ναυτιλίαν καὶ τὰς πόλεις ἢ λιμένας διούσθη, οἰχύοντας δὲ διὰ τὰ ἐγγάρια πλοῖα, καὶ διὰ συγχωρεῖται εἰς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους νὰ τὰ ἐπισκέπτωνται, νὰ μένωσιν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις ὥπως προλαμβάνωσι πᾶν ἀθέμιτον ἐμπόριον ἐνόπιο τὸ πλοῖον θέλει εὑρίσκεσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των.

Άρθρο. 11.

Συνεφανῆθη διατάσσεται διὰ τὰ πλοῖα ἔκκτερου τῶν συνομολογούντων μερῶν εἰσελθόντα εἰς τοῦ ἑτέρου τοὺς λιμένας δύνανται: νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸν ἀποβιβάσωσι μέρον ἐν μέρος τοῦ φορτίου των, καὶ ὅπου διοικητὴς ἡθελει ἐπιθυμήσαι καὶ ν' ἀπέργωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ πλοῖον χωρὶς νὰ ὑποβιβλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα φόρους ἢ ὅποιανδήποτε έσχηται τὰ διὰ τὰ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σημειωθεῖ καὶ σθενύσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ ἐμπεριέχοντι τὴν ἀπαριθμησιν τῶν εἰδῶν, ἵνα ἦτον φορτωμένον τὸ πλοῖον καὶ τὸ ἀποιον δηλωτικὸν πρέπει ὀλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ τόπου ἐνθα προσωρισθῇ τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμιαία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ διοίσιον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθούσης δύναται ν' ἀπειθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἵνα σύγκειται ἀπὸ εἴδη τῶν διοίσων ἢ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται πληρώνον τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια εἰσίν εἰσι ἔφαρμοιτέχ, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην ἐπικράτειαν. Εἶνοςίται μ' ὅλα ταῦτα διὰ τὰ δικαιώματα, φόροις ἢ έσχηται τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπειθάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ. Άλλοι δύνανται δικαιώματα φόρος ἢ έσχηται τοιαῦτα δὲν θέλουσι ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τὰς λιμένας τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα θέλει μετὰ ταῦτα εἰσέλθει, παρεκτὸς ἢ θέλειν ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐγγάρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, εἰς ἄλλα περαιτέρω δικαιώματα.

Άρθρον 12.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνησίς καὶ ἔκαστη τῶν Ἀναστατῶν Πρωτειῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διορίζουν, ἵνα ἐδρεύωσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίας ἐπικρατείας των, γενικοὺς πρόξενους, προξένους, ὑποπροξένους, καὶ προξενικοὺς πράκτορας, οἵτινες ἀρούλαζονται τὸ ἐκτελεστήριον των, θέλουσιν ἀπολαμβάνειν ἀμοιβαίας, κατά τε ἔχοντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των ὅλα τὰ δικαιώματα, προνόμια, προστασίαν καὶ συδρομὴν, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουσιν οἱ τοῦ μᾶλλον εὐνουμένου ἔθνους.

Ἐννοεῖται δῆμος διὰ τὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρίθησαν εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος εἰμὴν ὑπὸ εἰδικεύεις τινας δρους, ἢ ἑτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων, δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τ' αὐτὰ εἰμὴν ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς δρους.

Άρθρον 13.

Οἱ ῥιθέντες γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, προξενικοὶ πράκτορες δύνανται νὰ ἔξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῶν ἐπικρατειῶν των. Θέλουσιν ἀποτείνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς καὶ ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας ἀποδεκτούσι τοὺς διὰ τῆς κοινοποίησεως τῶν εἰσιθλῶν τῶν πλοίων ἢ τῶν καταλόγων (rôles de l' equipage) ἢ δι' ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων διὰ τὰ δεῖνα ἀτομικὰ ἀπετέλεσαν μέρος τῶν ῥιθέντων πληρωμάτων τῆς δὲ αιτήσεως οὗτω δικαιολογουμένης δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις.

Συλλαμβανόμενοι οὕτως οἱ δραπέται θέλουν ἀμέσως τίθεσθαι

ou ports dans lesquels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Article 11.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste sans payer de droits, impôts ou charges quelconques, que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, lequel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu, où ce bâtiment aura abordé. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera et avec laquelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y déposer le reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise en payant les droits qui y sont applicables, ou bien s'en aller en tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques, qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement, ou en déchargeiraient une partie. Mais qu'aucun droit, impôt ou charge pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays, où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Article 12.

Le Gouvernement Grec et chacune des Républiques Ansesaïtiques ont la faculté de nommer, pour résider dans leurs territoires respectifs, des Consuls généraux Consuls, Vice-Consuls et Agens-Consulaires, les quels après avoir obtenu leur exequatur, jouiront réciproquement, tant pour leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, de tous les droits, priviléges, protection et assistance, dont jouissent ceux de la nation la plus favorisée. Il est pourtant entendu que si ces droits et priviléges ne sont accordés à aucune autre nation que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant les mêmes conditions.

Article 13.

Les dits Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires pourront requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement de déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays, et ils s'adresseront pour cet objet aux autorités compétentes et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documents officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée l'extradition ne sera point refusée. Les déserteurs ainsi arrêtés seront immédiatement mis à la disposition des dits Consuls, Vice-

λεως διὰ κῆπον, ὡς καὶ εἰς τοὺς συνοικισθησομένους Ψαρρίανούς, κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 3.

Οἱ λαμβάνοντες τὰ οἰκόπεδα εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀνεγείρωσιν ἐπ' αὐτῶν τὰς οἰκίας των καὶ ν' ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἔκειται ἐντὸς τῆς δοθησούσης περὶ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμίας τούναντίον θέλουν ἀφιεῖσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰ παραχωρήντα οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι, καὶ θέλουν δίδεσθαι εἰς ἄλλους μὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἢ θέλουν μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Δίδονται εἰς ἑκάστην τῶν ἀπόστρων οἰκογενειῶν δραχμαὶ 300 διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οίκων των.

Δίδεται ὥσπερτως εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ προκαταβολῆς τριεκοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποδοτέων ἀνευ τόκου εἰς τὸ δημόσιον διὰ μηνιαίς ἀφιερέσεως τοῦ τεταρτημορίου τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀνατερόμενα οἰκόπεδα καὶ ἔτερά, στρέμμα γῆς διὰ κῆπον δίδονται δωρεάν· ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ γαῖαι, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ἐδ. ἀ. εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖς δοθησούσης χρηματικὴ βούλεια θέλουν ἐκπεσθῆ ἐν κατεψφράσει τῆς ἔξορλήσεως τῶν δσιων τυχὸν οἱ Ψαρρίανοι ἔχουν ἀπὸ τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεων, ἔξαιρέσει τῶν ἀπὸ χρηματικὰς συνεισφοράς.

Ἄρθρον 6.

Δίδεται τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐν διαστήματι πέντε ἑτῶν ἐπὶ τῶν ἔξωθεν μεταχομίζομένων εἰς Ἐρέτριαν πρὸς οἰκοδόμησιν ὅλων καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολύτως χρησίμων εἰς ἑκάστην οἰκογενειῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

Ἄρθρον 7.

Παραχωροῦνται εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρρίανῶν τὰ διὰ πλατείας καὶ ἀγορὰς ὡς πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων ἀνακαῖα οἰκόπεδα, καὶ ἡ ἀναθεν τῆς παραλίου γραμμῆς σχηματισθησομένη σειρὰ 60 οἰκοπέδων, τὰ ὅποια θέλει διαθέτει ὁ δῆμος πρὸς σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀλλων κοινωνειῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 8.

Οσαὶ ἀρχαιότητες ἥθελον εὑρεθῆ εἰς Ἐρέτριαν μένουν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρρίανῶν πρὸς σύστασιν ἴδιαιτέρου δημοτικοῦ μουσείου.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἑκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο υπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης υπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΝΘ'.

Περὶ τῆς μὴ ἔξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισθέντες διατάσσουν τοῦ Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκνηρώσαμεν καὶ διατάσσομεν ὡς ἔξης.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἔξαγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων μέχρι τῆς 1 Ιουλίου τ. ε. ἡ καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἥθελον ἐκλεῖψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς παραβάτης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 δικτάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα λεπτῶν ἐπὶ ἑκάστης ὀκάδος, δὲ πλοιαρχοῖς ἴδιας ὑποβάλλεται εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου δριζομένη ποινήν.

Η δημοσίευσις καὶ ἑκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τὸν Ἐσωτερικὸν ὑπουργόν.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο υπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης υπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Ξ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισθέντες διατάσσουν τοῦ Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκνηρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Ἡμέτερου στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀπογράφων κατὰ τὸ ἔτος 1847 προσδιορίζεται εἰς 1,200.

Οἱ 1,200 ἀνδρες οὗτοι θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς τοὺς δῆμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῇ διάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἡμέτεροι υπουργοὶ θέλουν δημοσίευσι τὸν παρόντα νόμον καὶ ἑκτέλεσι αὐτὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο υπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης υπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Πᾶσα εύκολία παρακαταθήκει καὶ διαμετακομίσεως, πᾶσα ἀμοιβὴ καὶ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων, ἵτις ἡθελε χορηγηθῇ εἰς τὰς χώρας τοῦ ἑνὸς τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὅποιοιδήποτε εἴδους, θέλουσιν ἐπίστης χορηγηθῆναι καὶ εἰς τὰς τῆς αὐτῆς φύσεως εἰδῶν, προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν τὴν ὑπὸ τῶν τῶν πλοίων του ἐνεργούμενην.

Πρὸς τούτοις συνεργωθῆναι δι' ὅλης τῆς ἀποτελέσματα τοῦ παρόντος ἀρθρου, ὅτι θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυσικὰ προϊόντα ἢ ένι μηχανικὰ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, τὰ τῆς Ἑρμανικῆς Ὀυστονδίας ἐξαγόμενα ἀπὸ τούς Ἀνσεατικοὺς λιμένας, καθ' ἣν περίπτωσιν τῆς ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος εἰσαγόμενα εἰς τοὺς Ἀνσεατικοὺς λιμένας, θέλουσιν ὑπολαμβάνειν εἰς τὰ καράη τῆς ῥηθείσης Ὀυστονδίας; καθ' ὅλης τὰς ἀντέρω σημειωθείσας περιπτώσεις αὐτὰ ὅρέληται ὡς τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα πάσης ἀλληλεπιδρασίας. Ἀμοιβαίως δὲ θέλουν ὁσαύτας θεωρεῖθαι καὶ ὑπολαμβάνεσθαι ὡς φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, τὰ τῶν ὄρθων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξαγόμενα ἀπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τῆς ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων εἰσαγόμενα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας θέλουν ὑπολαμβάνειν εἰς τὰς μηνιονευθείσας ὄμορφους χώρας κατὰ τὰς ἀντέρω σημειωθείσας περιπτώσεις τῆς αὐτῆς ὥρης, τὰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους προϊόντα πάσης ἀλληλεπιδρασίας.

Ἄρθρο. 8.

Ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμει ἀπὸ μέρους του ἢ ἀπὸ μέρους ἑταῖρῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἢ ὄνδρατός του ἢ ὑπὸ τὰς δικταγὰς αὐτοῦ, ἀγρού τοῦ πώλητον ἀντικειμένων εἰς εργομένων ἢ εξεργομένων διὰ τῶν πλοίων ἑτέρου τρίτου ἔθνους οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τῆς αὐτῆς ἀντικειμένων εἰτεροχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἔτεον συνομολογούντων μέρος. Ὁσαύτας οὐδεμία προτίμησις θέλει διδεσθεῖ διὰ τὰς τοιαύτας ἀγορὰς εἰς τὰς ἀκατέργαστα ἢ κατεργασμένα προϊόντα τρίτου τινος, ἔθνους ἐπὶ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντων τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Άρθρο. 9.

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ἀνσεατικὲς Πολιτεῖαι ἀμοιβαίως ὑποχρεοῦνται, διάκονος χορηγοῦσι εἰς ἄλλα ἔθνη καθ' ἕσσον ἀρορᾶτον ἢ ἐμπόρουν καὶ τὴν ναυτιλίαν ἴδια προνόμια ἢ ὡρέλειας, νὰ ἐπεκτείνωται τοῦτα ἀμέτως καὶ εἰς τοὺς ἀμοιβαίους ὑπηκόους αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαύειν τούτων ἐλεύθερως ἀνὴρ τὴν ἀντιστοιχίαν (compensation) ἢ ἀντιστοιχούστηρ παραχωρήσει, ἀνὴρ τὴν ἀντιστοιχίαν ἐγένετο ἐπὶ τινὶ τοιούτῳ ὅρῳ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ ὑπάρχεται ἐπίσης ὡρέλειας εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπικρατεῖσας τὰς τὴν παρούσαν σύμβασιν συνομολογούσας.

Άρθρο. 10.

Οἱ ὑπήκοοι τοῦ πολίτεω τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατεῖσιν ἀρικνούμενοι μὲ τὰ πλοιά των εἰς τινὰς ἀκτὴν ἀνήκουσται εἰς τὴν ἑτέραν ἀλλὰ μὴ προθέμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα ἢ εἰσελθόντες νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδέν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουσιν εἰσθαι ἐλεύθεροις νὰ ἀπέργωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξείδιόν των χωρὶς νὰ πληρώνωσιν ἄλλα δικαιώματα φόρους, ἢ ὅποιοιδήποτε ἄλλα διάρητα διάρητας ἢ τὸ φορτίον παρὰ τὰ εἰσπραττόμενα ἐν παρούσιᾳ περιπτώσει ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων πλοίων ἐννοεῖται δ' ὅτι διέλουσι νὰ συμμορφώνται πάντοτε μὲ τὰς δικτάξεις καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἀρορῶντας τὴν

Toute faculté d'entrepôt et de transit, toutes primes et remboursements de droits qui seraient accordés dans les territoires de l'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de la même espèce, produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante, et aux importations et exportations faites dans ses bâtimens.

En outre il est convenu pour tous les effets du présent article que devront être considérées et réputées également comme productions naturelles ou manufacturées des Républiques Anséatiques, celles des Etats de la Confédération Germanique exportées des ports Anséatiques, dans le cas où les produits brut ou manufacturés de la Grèce après avoir été importés dans les ports Anséatiques jouiraient dans les Etats de la dite Confédération, sous tous les rapports ci-dessus indiqués, des mêmes avantages que les produits de la même espèce de tout autre pays; Et réciproquement que seront aussi considérées et réputées comme productions naturelles ou manufacturées de la Grèce celles des pays limitrophes de la Grèce exportées des ports Grecs, dans le cas où les produits bruts ou manufacturés des villes Anséatiques après avoir été importés dans les ports Grecs jouiraient dans les dits Etats limitrophes de la Grèce, sous les rapports ci-dessus indiqués, des mêmes avantages que les produits de la même espèce de tout autre pays.

Article 8.

Chacune des hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats ou ventes, ou dans ceux qui seraient faits par des Compagnies ou des Agens agissant sous son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations ou exportations, faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce, sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Il ne sera non plus donné dans de pareilles achats aucune préférence aux produits bruts ou manufacturés d'un pays tiers sur les produits de la même espèce de l'autre partie contractante.

Article 9.

Le Royaume de la Grèce et les Républiques Anséatiques s'obligent réciproquement à ne pas accorder à d'autres nations aucune faveur particulière en fait de commerce ou de navigation qui ne devienne pas immédiatement commune à l'une ou à l'autre partie, laquelle en jouira librement, si la concession était faite librement, ou accordera le même ou d'autres compensations convenables, si la concession était conditionnelle, de sorte que l'échange promette d'être également avantageux à l'un et à l'autre des Etats contractant la présente Convention.

Article 10.

Les sujets ou citoyens des pays respectifs arrivant avec leurs bâtimens à une côte appartenant à l'autre pays, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage sans payer d'autres droits, impôts ou charges quelconques pour le bâtimen ou la cargaison, que les droits perçus sur les bâtimens nationaux dans le même cas. Il est cependant bien entendu qu'ils sont obligés de se conformer toujours aux règlements et ordonnances concernant la navigation et les places

Θεωροῦντες διτές διατάξεις της τελευταίας περιόδου της πρώτης Βουλευτικής Συνόδου υποβληθείσεις εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1847 δὲν ἔφθασε νὰ ἐπιψημένη.

Θεωροῦντες διτές δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναβληθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν τακτικῶν καὶ κατεπειγόντων ἔξοδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῶν νέων Βουλῶν, καὶ τῆς παρ' αὐτῶν ἐπιψημένως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐμποδιζομένης ἐκ τούτου τῆς πορείας τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ μὲ κίνδυνον μάλιστα τῆς κοινῆς ἕσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

Θεωροῦντες διτές διατάξεις τῆς διαλυθείσας Βουλᾶς υποβληθείσεις ἔγκαιρως προϋπολογισμὸς τοῦ 1847 εἶναι συντεταγμένος ὡς πρὸς τὰ κύρια καὶ τακτικὰ τοῦ Κράτους ἔξοδα ἐπ' αὐταῖς ἐκείναις ταῖς Βάσεσι, τὰς δόπιας παρεδέχθησαν τὰ Βουλευτικὰ σώματα εἰς τὴν ἐπιψημένην τῶν προϋπολογισμῶν τῷ ἔξοδῳ τῶν χρήσεων 1845 καὶ 1846, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπριψηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐψημένην παρὰ τῶν διαλυθεισῶν Βουλῶν τρίμηνος πίστωσις, ἵστη μὲ τὸ τεταρτημέριον τοῦ διλού ποσοῦ τοῦ εἰς αὐτὴν υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῇ Βάσει ἑκείνου τοῦ 1846 ἔτους καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τοῦ Ήμετέρου υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ Ήμέτεροι υπουργοί θέλουν μᾶς καθυποβάλλεις κατὰ μῆνα διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μέχρι τῆς διὰ τὴν ἐν αρξιν τῶν νέων Βουλῶν ὥρισμέ·ης ἐποχῆς, τὰς χρηματικὰς αὐτῶν αἰτήσεις διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ μηνὸς εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος εἰς τὰς Βουλᾶς προϋπολογισμοῦ τῶν ἔξοδων τῆς χρήσεως 1847 μὴ υπερβαίνοντα τὸ ἀναλογούν εἰς ἔκαστον μῆνα ποσὸν, ἵστοι τὸ δωδεκατημέριον τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ Βάσει ἑκείνου τοῦ 1846 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Άρθρον 2.

Αἱ ἐπὶ τῇ Βάσει τῶν μηνιαίων χρηματικῶν αἰτήσεων χορηγηθούμεναι παρ' Ήμῶν πίστωσις, θέλουν υποβληθῆ εἰς τὰς Βουλᾶς πρὸς τακτοποίησιν, ἀμαρ μετὰ τὴν συγκρότησιν αὐτῶν, καταλογιζομέναι ἀπέναντι τοῦ ψημένου προϋπολογισμοῦ.

Άρθρον 3.

Τὸ Ήμέτερον υπουργικὸν συμβούλιον θέλει δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν Διατάγμα.

Ἐν Λαζαρέ, τὴν 23 Απριλίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ

Δ. Γ. ΒΟΥΑΓΑΡΗΣ, Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 40.

13200.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Βεβαίωσεως τῶν ἐρετεινῶν πρωτίων καρπῶν.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες διτές ἡ συζήτησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους υποβληθέντος; ἐν καιρῷ εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἀπεπερχτόθη, ἐπελθώσης της διαλύσεως αὐτῆς, καὶ ἡ κούς ἐπὶ τὴν προτορικὴ δηλώσει τῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τὴν Βεβαίωσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτην, νὰ λάβουν τὴν περὶ τοῦ θεριτήσεως τῆς νέας Βουλῆς, συγκαλεσθείσεις κατὰ τὴν 10 Ιουλίου τρ. ἔτους.

Θεωροῦντες διτές μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεργεῖται ἡ συγκομιδὴ τῶν πρωτίων προϊόντων, τὰ Βουλευτικὰ σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸς ἐπιψημένην τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων νόμου τοῦτο δὲ καθιστᾶ προφράνη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῶσι ἀπὸ τοὺς μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν Βεβαίωσιν τῶν προϊόντων οὐτῶν, ὥστε ἀφ' ἧνδε μὲν νὰ μὴ κατασταθῇ ἐπαγγῆς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἡ ἐπιβλαβής εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐπιψημένου περὶ ἐγκτητικῶν φόρων νόμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προληφθῶσι διενέξεις, αἵτινες τυχόν θελον προκύψει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων αὐτῶν, ἵστη ἀπὸ τούς δὲν ληφθῶσι τὰ περὶ ὃν ὁ λόγος μέτρα.

Θεωροῦντες διτές κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 καὶ τοῦ § 8 τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 Ἡμερέου διατάγματος, ἐκθέντος δυνάμει τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν Ἡμεραμνίαν νόμου περὶ συστάσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, τὸ υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ γρέος νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐνεργῇ δι' αὐτῶν μέτρα ποσὸς Βεβαίωσιν δὲν τῶν δημοσίων φόρων καὶ τὴν σύνταξιν πινάκων ἀφορώντων αὐτούς καὶ τ' ἄλλα τοῦ δημοσίου δικαιώματα.

Θεωροῦντες διτές διάκριτος καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀνεβάλλετο ἡ ἐπιψημένης καὶ δημοσίευσις φορολογικοῦ τινος ἐτησίου νόμου, τὸ υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐλαμβάνει μέτρα προσωριγὰ πρὸς Βεβαίωσιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς, διορίζον τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦτο ἐπιστάτας.

Θεωροῦντες διτές διάκριτος καὶ τὰ παρελθόντα μέτρα, ἔναγγωρισθείσης καὶ ὑπὸ τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων διὰ τῆς ἡρτῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ κατὰ τὴν 19 Μαρτίου 1845 δημοσιεύθεντος νόμου περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ἐπίκειται μᾶλλον κατεπείγοντα ἥπη, διτέ τὰ Βουλευτικὰ σώματα δὲν δύνανται νὰ συνέλθωσι πρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωτίων καρπῶν.

Θεωροῦντες τέλος διτές δηλαδή τὸ δημόσιον ὡς ἴδιοτετής τῶν ἔθνεων γαιῶν χρεωστεῖ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν παραγωγὴν δὲν τῶν αὐτῶν, δισει καλλιεργοῦνται παρ' ἴδιωτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ήμετέρου υπουργικοῦ συμβούλιου ἀπεφεύγομεν καὶ διατάττομεν.

1) Τὸ υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ βεβαίωσῃ ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ τῶν πρωτίων προϊόντων τῆς γῆς, καὶ πέρι τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει τὴν ἔξουσίαν γὰρ διορίση ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἐφόρου τὸ ἀναγκαῖον πρωτικὸν προσωρινῶν ἐπιστατῶν.

2) Οἱ επιτετραμμένοι τὴν Βεβαίωσιν τῶν πρωτίων προϊόντων προσωρινοὶ ἐπιστάταις ἐπὶ βερυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρείλουν γὰρ παρεργίσκων εἰς τὰ χωρία, τὰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μεχρισσοῦ βεβαιώσωσι καὶ καταγράψουν ἀκριβῶς, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, τὸ διλεκτὸν ποσὸν τῶν προϊόντων ἐνδε ἐκάστου φορολογουμένου, μὲ τὴν διάκρισιν, ἐὰν τοῦτο παρήγη ἀπὸ ἴδιωτικούς ἢ ἐκκλησιαστικούς, ἢ ἔθνους ἀγρούς, ἢ δὲ καταμέτρησις τῶν προϊόντων θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ δημοσίου κοιλοῦ (κοπτοῦ).

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἔργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν ἀλλ' ὁρείλουν ἐκεῖνοι μόνον δισει καλλιεργοῦνται ἔθνεικον καὶ ἰδιωτικούς ἀγρούς συνάματα, ἢ ἐκκλησιαστικούς καὶ ἰδιωτικούς κούς ἐπὶ τὴν προτορικὴ δηλώσει τῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τὴν Βεβαίωσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτην, νὰ λάβουν τὴν περὶ τοῦ θεριτήσεως τῆς νέας Βουλῆς, συγκαλεσθείσεις κατὰ τὴν 10 Ιουλίου τρ. ἔτους.

3) Ή σφράγισις καὶ ἀποτρέψις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰμὴν ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστατῶν ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἔμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποτρέψιν αὐθορμήτως, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύῳ μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ τοῦ ἵερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ δόπιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔτορον.

4) Μετὰ τὴν καταμέτρησις τῶν προϊόντων ἐνὸς ἐκάστου τῶν φορολογουμένων, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν βεβαίωσιν ἐπιστάτης σημειοῖ κατ' εἶδος ὀλόκληρον τὸ ποιὸν τοῦ καρποῦ καὶ δι' ἀριθμοῦ καὶ ὀλογράφως, εἰς τὸ κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, εἰς τὸ στέλεχος τοῦ δοπίου ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ δόπιον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν ἀρνητένου δὲ τούτου νὰ τὸ λάθη πέμπεται ἐπὶ ἀποδείξει παρελαχθῆς πρὸς τὸν δημαρχὸν διὰ τοῦ ἑφόρου. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀποποιηθῆ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύῳ μαρτύρων.

5) Οἱ ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως τῶν προϊόντων ἐπιστάτης δοτὶ θέλειν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, ἢ ἐν γνώσει γαρακτηρίσει ἐν αὐτῷ ὡς ἴδιωτικοὺς ἄγρους, ἐγνωσμένους ὡς ἐκκλησιαστικοὺς ἢ ἔθνικοὺς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, θέλει τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—100 ἑκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον δρειλομένης ἀπογημάτωσεως. Εἰς τὸ αὐτὸν πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ἰσάκις αναραγῆ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἥν ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ἄλλοιώσις ἐπήγανεν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, ἐπιφυλακτομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ποινικῆς καταθίωξεως.

6) Εἰν περιπτώσει καθ' ἥν ἴδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὰς ἔθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν, θέλει συγκομίσει τοὺς καρποὺς τοῦ γωρίας νὰ προταλέσῃ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν, ἢ μὴ ἔμφανισθέντος ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοῦ προσκεκλημένου ἐπιστάτου θέλει παρελαχθῆσθαι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρέθρου 3 περὶ καταμετρήσεως τῶν καρπῶν ἐνώ πιον τῶν αὐτοῦ ἀναφερομένων προσώπων, ἢ ἄλλως πῶς θέλειν ἀποποιηθῆ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἔμφανισθέντος ἐπιστάτου καταμέτρησιν, γίνεται ἀμέσως ἐκτίμησις τοῦ ὡς ἔγγιστα ποσοῦ ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν συγκομισθέντων καρπῶν, ἐνεργούμενη ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δημάρχου, τοῦ δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ ἐνὸς εἰδίμονος ὀνομαζομένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐκ δύο ἄλλων πολιτῶν προσλαμβανομένων παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, καὶ συντασσομένου πρωτοκόλλου, εἰς δὲ γίνεται μινεία τῆς περιστάσεως, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκτίμησιν, αὐτὸ δὲ πέμπεται ἀκολούθως εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφόρον, ἢ ἀνωτέρῳ ἐκτίμησις, δύνχται νὰ γενῇ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

7) Δημαρχοί, δημαρχικοί ἢ εἰδικοί πάρεδροι, οἵτινες θέλον νὰ λάβωσι μέρος, εἰς τὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀποποιηθῆ ἀρέθρου, ἐκτίμησιν τῶν καρπῶν, καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, ὡς καὶ εἰς πάταν ἄλλην πρᾶξιν ἀπαίτουμένην ἀπὸ τὸ παρὸν διάταγμα, θέλουν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς.

8) Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς χρειώδεις ὁδηγίας πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἐφοδιάσει τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν βεβαίωσιν τῶν προϊόντων ἐπιστάτας μὲ τὰ διπλότυπα βιβλία πρὸς καταγραφὴν τῶν προϊόντων.

9) Οἱ οἰκονομικοὶ ἑφόροι ὡς ἀμεσαὶ ὄργανα τοῦ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, χρεωστοῦν ὑπὲρ εὔθυνην τῶν νὰ ἐπιβλέπωσιν

τὰς ἐργασίας τῶν προσωρινῶν διορίζομένων ἐπιστατῶν, καὶ ἐπιτηρῶσιν τὴν διαγωγὴν αὐτῶν μετὰ προσογῆς κοινοποιοῦντες συνεχῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο παρατηρήσεις τῶν.

10) Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν 'Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ διμοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 23 Απριλίου 1847.

Ο ΘΩΝ.

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, K. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, P. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ, G. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, A. G. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, N. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 14 καὶ 15 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέας προθεσμίας διὰ τὴν παρουσίας τῶν ἀπαιτήσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἄγωνα.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Διεβόντες ὑπὸ δόψιν τὸ ἀπὸ 16 Νοεμβρίου π. ε. Ἡμέτερον διάταγμα, δι' οὗ ἐδόθη νέα εξάμηνος προθεσμία εἰς τοὺς ἔχοντας νὰ παρουσιάσωσιν ἀπαιτήσεις πεσοὶ ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἄγωνα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ διορίσθεσαν ἐπιτροπήν.

Θεωροῦντες δὲ τὸ ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσιν εἰτέτι ἀπαιτήσεις ἕχωντας ἀπαρουσίαστοι, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' δοσον ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἡδυνήθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ συνέλθῃ καὶ κάμη ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ προνοοῦντες ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάττομεν.

Χορηγοῦμεν νέαν προθεσμίαν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπαιτήσεις, ἐντὸς τῆς ὧρας διερίσιμης νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὰς διὰ τῆς ὧρασμένης ὁδοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν θέλουν ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο 'Ὑπουργὸς P. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 17, 18 καὶ 19 (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ιουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ θεσμούς μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἔγγιζει ἡδη ὁ καιρὸς τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης, τῶν ὅποιων ὁ φόρος εἰπράττεται συνήθως εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν εξαγωγὴν των· ἡ αὐτὴ δὲ ἀνάγκη, ἵτις ἐπροκάλεσε τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Απριλίου Β. Διατάγματος περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἐκ τῶν ἐρετεινῶν πρωτίμων καρπῶν φορολογίας, παρουσιάζεται καὶ ἡδη ὡς πρὸς τὰ προκείμενα προϊόντα τῆς μετάξης καὶ ῥητινοκατράμης·

Θεωροῦντες ὅτι τῆς μετάξης ἐξαγοράντων ἐκτὸς τοῦ κράτους καὶ δίκαιου εἶναι καὶ νόμιμον νὰ χορηγηθῇ ἀξιόχρεως ἔγγύτης ἀπὸ τοὺς ἐξάγοντας αὐτὴν περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν κανονισθησομένων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου·

Θεωροῦντες πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ λῆξις ἐξασφαλιστικῶν μέτρων διὰ τὴν μετάξην ιδίως ὑπαγορεύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἡδη κανονισμένον διὰ τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ἀρθρον τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τελωνιακὸν δικαιώματ, τὸ ὅποιον ὅμως δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ περὶ προσδιορισθῆ διὰ τοῦ φορολογικοῦ νόμου τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου, ἐπὶ τῇ έξαση τοῦ ὅποιου εἰσπράττεται·

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ημετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Οι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου θέλοντες νὰ ἐξαγάγωσι διῃ τὴν ἀλλοδαπὴν μετάξην, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ προσφέρωσιν ἀξιόχρεων ἔγγύτησιν πρὸς τὸν ἀρμόδιον τελωνῆν, ὅτι θέλουν πληρώσει τὸν κανονισθησομένον ἔγγειον φόρον καὶ τελωνιακὸν δικαιώματα ἐπὶ τῇ έξαση τοῦ ἐκδοθησομένου φορολογικοῦ νόμου.

Οι λαμβάνοντες τοιαύτας ἔγγυήσεις τελῶνται ὑπόκεινται εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅσάκις οἱ ἔγγυώμενοι καταδικθῶσιν ἀνάξιόχρεοι.

Ἀρθρον 2.

Οι μετακομίζων μετάξην ἡ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ὀφεῖλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οίκον. Ερορον τῆς ἐπαρχίας, ἡ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἔνθεν μεταφέρεται, ἐμφανίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκων ἡ κιβωτίων, τὸ έβρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν, διόπου μετακομίζεται, ὑποχρεωμένος νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸν εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀργὴν, διὸν δὲ τὸν ἀπότομος ἔνθε μεταφέρεται ἥναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν ἔναι μεσόγειος, διὸν νὰ λαβῇ τὴν ἀντίκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν τὴν ὅποιαν ἀπόδειξιν ὀφεῖλει ἔντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν οίκονομ. ἔφορον, εἰς οὖν ἐλόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀρθρον 3. Διὰ τὴν ἐξαγοράντων τῆς μεταφερομένην, διὰ θαλάτσους ἡ ξηρᾶς εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ῥινοκατράμην, οἱ Οίκονοι. Εὔφοροι θέλουν διορίσεις ἐπιστάτας, ἡ ἐπιφορτίσει τοὺς τελῶνας τῆς περιφερείας των, ὅσάκις ἡ ἐξαγωγὴ ἡ μεταφορὰ γίνεται διὰ θαλάτσους, καθηκον ἔχοντας νὰ καταγράψωσιν ἐπὶ διπλοτύπων έβλιών τὸ ποσὸν τῆς ἐξαγοράντων τῆς μεταφερομένης ῥητινοκατράμης, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἔγγυήσεις ἀξιόχρεους, ὅτι

θέλουν πληρώσει τὸν κανονισθητόμενον ἔγγειον φόρον κατὰ τὸν ἐκδοθησομένον φορολογικὸν νόμον.

Τὸ στέλεχος, τοῦ διπλοτύπου έβλιον θέλει ὑπογράφεσθαι ἀπὸ τὸν ἐξάγοντα ἡ μεταφέροντα, τὸ δὲ παράρτημα ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἡ τὸν τελώνην, τὸ διοίον ἐκκοπτόμενον θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν ἔμπορον.

Ἀρθρον 4.

Ο ἐπὶ τῶν Οίκονοικῶν ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Αθήναις, τῇ 12 Ιουνίου 1847.

Ο Θ Ω Ν

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, K. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, RHG. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ,
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΛΑΓΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. Θ.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, N. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**Αριθ. 21.**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξακριβώσεως τῆς προσόδου τῶν κῆπων καὶ περιβολίων τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ διὰ τὸν ἀπὸ 23 Απριλίου τ. ε. Ημετέρου Διατάγματος ἐπεριορίσθημεν νὰ διατάξωμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν θεσμούς μόνον τῶν πρωτίων καρπῶν·

Ἐπειδὴ προσεγγίζει ἡδη ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν γίνεται ἡ συγκομιδὴ καὶ τῶν προϊόντων ἐκείνων, τῶν ὅποιων ἡ τῆς φορολογίας θεσμοίς κατὰ τοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐνεργεῖται δι' ἐκτιμήσεως, καὶ ἀνάγκη νὰ ληφθῶσιν ἔγκαιρως μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν μέλλουσαν καὶ αὐτῶν φορολογίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ημετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Διατάττομεν τὰ ἐξής.

α) Ή ἐτησία πρόσοδος τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν περιβολίων θέλει ἐξακριβωθῆναι καὶ προσδιορισθῆ διατάξεις τοῦ Ἐπάρχου, Οίκονοικοῦ Ἐρόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὅποιου κείνται τὰ περιβόλια, λαμβανομένης ὑπὸψιν τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη 1843, 1844, 1845 καὶ 1846 ἐτησίας αὐτῶν προσόδου.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐτησίας προσόδου θέλει σημειοῦσθαι πρὸς ταῖς ἄλλαις ἰδιότηταις τῶν περιβολίων καὶ ἡ ἐκτασίς αὐτῶν εἰς θασιλικὰ στρέμματα.

β) Ή ἐξακριβωτικὰς καὶ θεσμοίς τῶν προϊόντων τοῦ ἐνετῶν ἔτους τῶν λαχανοκήπων, μποστανίων, κρομμύων, γεωμήλων καὶ λοιπῶν τοιούτων, θέλει ἐνεργηθῆ δι' ἐκτιμητῶν ἀπαξδίλων τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπὸψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος, καὶ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἔντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τῆς ἐκτίμησις τρόπον ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ ὧν ἔγεινε λόγος εἰς τὸ ἀνωτέρῳ πρῶτον ὄπειρον ὄπειρον ὄπειρον οἱ ἰδιοκτῆται ἡ καλλιεργοῦται αὐτῶν τὸ ἀπακτήσωται, ἀλλ' ὄπειροιν νὰ κάμωσε τὴν περὶ τούτου αἴτησίν των εἰς τὸν έφορον τῆς ἐπαρχίας ἐν-

Ο Θ Ω Ν
Ε Δ Ε Ω Σ Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συνομολογθείση; τὸν 31 Μαΐου (12 Ιουνίου) 1843 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἑλεύθερων Ἀνσεκτικῶν πόλεων Λυβέκης, Βρέμης καὶ Ἀμβούργου Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἵνε τὸ περιεχόμενον ἔπειται:

Ο Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἑλεύθεραι Ἀνσεκτικαι Πολιτεῖαι Λυβέκης Βρέμης καὶ Ἀμβούργου, ἐμπνεόμενοι ἐπίσης ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν των εὗταχῶς ὑφισταμένην καλὴν ἀρμοίνην νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ παγιώσωσι τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, πεπαισμένοι δὲ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατοθῶθῃ καταλληλότερον ἀλλιώς ἢ διὰ τῆς παραδοχῆς ἑκατέρων συστήματος; τελείας ἑλεύθερας πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος θεμελιούμενης πὶ ἀργῶν δικαιοσύνης, ἐπίσης ἐπωφελῶν διὰ τὰ ἀμοιβαῖς κράτη των, συνεργόνταν νὰ διαπραγματευθῶσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεζούσιον των.

Ο μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Πέτρον Δελιγιάννην Σιμόουλον Αύτοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ Αύτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, χειροσημηνόν μὲ τὰ παράσημα τῶν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ Ἰπποτῶν τοῦ διεκεκριμένου τάγματος Καρόλου τοῦ Γ'. τῆς Ἰσπανίας, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τῆς Ἀξίας τῆς Σαξωνίας, Ἰππότην τοῦ τάγματος τοῦ Πολικοῦ ἀστέρος τῆς Σουηκίας, ἀξιωματικὸν τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, Ἰππότην τοῦ τάγματος τοῦ σιδηροστέμματος τῆς Αὐστρίας τῆς γ'. τάξεως, τοῦ τάγματος τοῦ ἑρυθροῦ ἀετοῦ τῆς Πρωσίας τῆς γ'. τάξεως καὶ τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας κτλ. κτλ.

Ἡ δὲ Γερουσία τῆς ἑλεύθερας Ἀνσεκτικῆς πόλεως Λυβέκης, ἡ Γερουσία τῆς ἑλεύθερας Ἀνσεκτικῆς πόλεως Βρέμης καὶ ἡ Γερουσία τῆς ἑλεύθερας Ἀνσεκτικῆς πόλεως Ἀμβούργου, τὸν Κύριον Πατρίκιο Κόλκουν, Δόκτορα τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου, ἐπιτετραμένον τὰς ὑποθέσεις Αὐτῶν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, καὶ εἰς ἔκτακτον ἀποστολὴν ἐν Ἀθήναις, οἵτινες συνέθεντο τὰ ἔξης ἀρθρά.

Ἀρθρον 1.

Οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἀπολαύειν ἀμοιβαίων, οἱ μὲν εἰς τῶν ἄλλων τὴν ἐπικράτειαν, πρὸς τε ἑαυτούς, τὴν ἴδιοκτησίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν Ἔιρημηχανίαν των, καὶ πρὸς τὴν ἑλεύθεραν ἔξασκησιν τοῦ θηροκεύματος των, πλήρην ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν, καὶ τὰ αὐτὰ ὅφελη καὶ προνόμια, ἀτινα χορηγοῦνται ἥδη ἡ ἡθελον χορηγηθῆ εἰς τὸ μέλλον εἰς τοὺς τοῦ μᾶλλον εὐνοούμενου ἔθνους.

Δύνανται νὰ διαθέσουν τὴν προσωπικὴν των ἴδιοκτησίαν ἐν τὸς τῶν ὅρων τῆς δικαιυδοσίας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῦν, διὰ πωλήσεως, δωρεᾶς ἢ ἄλλως πως, καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν ὑπήκοοι ἢ πολῖται τῆς ἄλλης ἐπικρατείας, θέλουσι κληρονομεῖ τὰ ῥηθέντα προσωπικὰ κτήματα εἴτε ἐκ διαθήκης, εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου. Δύνανται δὲ νὰ λάβωσι τούτων κατοχὴν, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἄλλων ἐνεργούντων ἀντ' αὐτῶν καὶ νὰ τὰ διαθέσωσι κατὰ τὴν θέλησιν τῶν πληρώνοντες μόνον διὰ δικαιώματα πληρώνουσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ ἐγχώριοι τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κείνται τὰ ῥηθέντα κτήματα.

Ἄν δὲ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων οἱ μητρικέντες κληρονόμοι δὲν δύνανται δὲ νὰ λάβωσι τὴν κληρονομίαν ἔνεκε τῆς ζένης ἔθνικότητος των, θέλει τοῖς χορηγηθῆ προθ-

Sa Majesté le Roi de la Grèce et les Villes Libres et Anséatiques de Lubeck, de Brême et de Hambourg également animés du désir sincère de maintenir les rapports de bonne intelligence qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre leurs Etats respectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli qu'en adoptant le système d'une entière liberté de navigation et d'une parfaite réciprocité, basée sur des principes d'équité également avantageux aux pays respectifs, sont en conséquence convenus d'entrer en négociation pour conclure un traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet des plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Pierre Delyanni, son Conseiller au département de la Maison Royale et des Relations Extérieures, Chevalier de son ordre Royal du Sauveur, décoré des Insignes des Chevaliers du nombre de l'ordre distingué de Charles III d'Espagne, Commandeur de l'ordre du Mérite de Saxe, Chevalier de ordre de l'Etoile Polaire de Suède, Officier de l'ordre de Léopold de Belgique, Chevalier de l'ordre de la Couronne de fer d'Autriche de 3e classe, de l'ordre de l'Aigle rouge de Prusse de 3e classe et de l'ordre de Christ de Portugal etc et.

Le Sénat de la ville libre et Anséatique de Lubeck le Sénat de la ville libre et Anséatique de Brême, et le Sénat de la ville libre et Anséatique de Hambourg, Patrick Colquhoun, Docteur en droit, leur chargé d'Affaires près la Sublime Porte Ottomane, en mission à Athènes, lesquels ont arrêté les articles suivans:

Article 1.

Les sujets et citoyens des pays respectifs jouiront réciproquement, les uns dans le pays des autres, par rapport à leurs personnes, à leurs biens, à leur commerce et navigation et à leur industrie ainsi qu'à l'exercice de leur culte d'une entière sécurité et protection et des mêmes droits, avantages et priviléges, qui sont ou qui seront par la suite accordés aux individus de la nation la plus favorisée.

Ils pourront disposer de leurs biens personnels, dans les limites de la juridiction de l'autre, par vente, donation, testament et autrement, et leurs héritiers étant des sujets ou citoyens de l'autre partie succéderont au dits biens personnels soit en vertu d'un testament soit ab intestato; ils pourront en prendre possession soit en personne, soit par d'autres agissant à leur place, et ils en disposeront à leur volonté et ne payeront d'autres droits que ceux aux quels les habitans du pays, où se trouvent les dits biens, seront assujettis en pareille occasion. Et si dans le cas de biens immeubles les dits héritiers ne pourraient entrer en jouissance de l'héritage, à cause de leur qualité d'étrangers, il leur sera accordé un délai de trois ans pour en disposer à leur gré et

συνομογούντων μερῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἔξαγωνται καὶ εἰσάγωνται διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου ἢ ὅποιου δήποτε καὶ ἀν προέρχωνται μέρους καὶ εἰς διπλοὺς δήποτε καὶ ἀν διευθύνωνται χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δικαιώματα εἰσόδου καὶ ἔξόδου ἄνωτερα ἢ ἄλλα διπλοὺς δήποτε ὄνοματα, ὡς τ' αὐτὰ εἴτη καὶ πραγματεῖται νὰ εἰσάγησαν ἢ ἔξαγησαν διὰ πλοίων ἐγχωρίων.

Ἄρθρον Ε'.

Ἐκαστον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν χορηγεῖ ὡς πρὸς τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύσιμα εἴτη ὑπὸ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου πᾶσαν εὔκολαν παρακαταθήκης καὶ διαμετακομίσεως πᾶσαν ἀμοιβὴν καὶ ἐπιστροφὴν δικαιώματος; τὴν ὅποιαν ἥθελε χορηγεῖ εἰς τὴν ἔξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν αὐτῶν γενομένην ὑπὸ ἐγχωρίων πλοίων.

Ἄρθρον Σ'.

Συνεφωνήθη ὅτι ἡ ἀμοιβαία πρὸς ἀντοπλοῖς εὔκολα διπὸ λιμένος εἰς λιμένα θέλει κανονισθῆναι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ισχουστὰς εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ἐννοουμένου πάντοτε ὅτι ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατείων τὰ πλοῖα θέλουν: θεωρεῖσθαι ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ τῶν μᾶλλον εὐνοούμενων ἔθνῶν, καθ' ὃσον δὲν ἥθελεν ὑπάρχει προγομένη τις συμφωνία χορηγούσα ἵδια ὀρέλην, πειπτωσὶς καθ' ἓν θατέρων τῶν συνομολογούντων δυνάμεων δὲν θέλει ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐκ τοιχύτης εἰδικῆς συμφωνίας πεικυπτουσῶν ὠρέλιοιν, εἰμὴ χορηγούσα καὶ αὕτη ἀναλόγους ὠρέλειας εἰς τὴν ἑτέραν εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ὠρέλιμος ἢ ἀνταλλαγῆ.

Ἄρθρον Ζ'.

Οὕτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως δὲν θέλει δίδεσθαι οἷα δήποτε προτίμοις εἰς τὴν ἀγορὰν οὐδενὸς ἐμπορεύματος λόγῳ τῆς ἔθνικότητος τοῦ πλοίου τὸ ὅποιον ἥθελεν εἰσέλθει μὲν φορτίον νομίμως ἐπιτετραμένον εἴς τινα τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν τῆς Δακίας καθ' ὃσον ὁ σκοπὸς τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν εἶναι τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμίᾳ οἷα δήποτε διαφορά.

Ἄρθρον Η'.

Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἀρθρά συμφωνήθησαν γενικὴ τοῦ ἐμπορίου ἐλευθερία, δὲν ἐπεκτείνεται, μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς ἀποκλίσιας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Δακίας συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γρεζλανδίας, καὶ τῆς Ισλανδίας, καὶ τῶν νήσων τῆς Φερόης. Άλλοι οἱ ὑπόκοοι τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἔξασκῶσιν ἐν αὐτοῖς τὸ ἐμπόρον τῶν ὑπὸ τὰς ἴδιας ἀπαραλλάκτως συμφωνίας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμπορεύονται οἱ ὑπόκοοι καὶ τὰ πλοῖα ὅποιας δήποτε ἄλλης εὐνοούμενης Δυνάμεως.

Ἄρθρον Θ'.

Κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Σούντ καὶ τοῦ Βέλθου τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν θέλουσι πληρώνει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, καὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι, ὡς τὰ τῶν μᾶλλον εὐνοούμενῶν ἔθνων.

Ἄρθρον Ι'.

Συνεφωνήθη ὅτι τὰ πλοῖα τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν νὰ μὴν ὑποβάλλωνται εἰς καταναγκαστικὰς ὑπηρεσίας καὶ αἱ ἀρχαι νὰ σπεύδωσιν ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἢ ἄλλης ἀνάγκης νὰ τοῖς χορηγῶσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν εἴτε πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοηρώματος καὶ τοῦ φορτίου, εἴτε πρὸς συλλογὴν τῶν λειψάνων εἴτε καὶ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν πλοίων. Συνεφωνήθη ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον καθὼς καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ ἀντίτιμόν των, ἀν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἴδιοκτήτας αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (aying cause),

Parties contractantes, pourront également être importés ou exportés par des bâtimens de l'autre, quelque soit le lieu de leur départ ou de leur destination, sans être assujetis à des droits d'entrée ou de sortie plus forts ou autres de quelque dénomination que ce soit, que si les mêmes marchandise et objets avaient été importés dans des bâtimens nationaux.

Article V.

Les Hautes Parties contractantes assurent chacune aux objets de commerce transportés par les navires de l'autre toute faculté d'entrepôt et de transit, toutes primes et remboursement de droits, qu'elles auraient assuré à ces importations ou exportations dans le cas où elles auraient été faites par les navires nationaux.

Article VI.

Il est convenu que la faculté réciproque de faire le cabotage de port en port, se réglera d'après les lois et ordonnances en vigueur dans les Etats des Hautes Parties contractantes. Bien entendu toutefois que les bâtimens des deux Etats soient traités sur le même pied que ceux des nations les plus favorisées; pourvu qu'il ne s'agisse pas d'un traitement accordé uniquement sur l'assurance d'avantages particuliers, auquel cas l'une des Puissances contractantes n'aurait droit au dit traitement spécial qu'en accordant à l'autre des avantages proportionnés, de sorte que l'échange soit également avantageux à Leur Pays.

Article VII.

Il ne sera donné ni directement, ni indirectement une préférence quelconque à l'achat d'aucune marchandise en considération de la nationalité du navire qui serait entré avec sa cargaison, légalement permise, dans un port du Royaume de Danemarck ou de celui de la Grèce, l'intention des Hautes Parties contractantes s'étant qu'aucune différence quelconque n'ait lieu à cet égard.

Article VIII.

La liberté générale de commerce stipulée dans les articles précédents, ne s'étend pourtant pas aux colonies de Sa Majesté le Roi de Danemarck y compris le Groenland, l'Islande et les îles de Ferroë, mais les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce, ainsi que les bâtimens grecs pourront les visiter et y faire le commerce absolument aux mêmes conditions que les sujets et les bâtimens de tout autre Puissance favorisée quelconque.

Art. IX.

Au passage du Sund et des Belts, les vaisseaux grecs et leur cargaison ne paieront que les mêmes droits et seront traités de la même manière que ceux des nations les plus favorisées.

Art. X.

Il est convenu que les navires des deux Parties contractantes ne pourront être employés à des services forcés dans les Pays respectifs et que les autorités s'empresseront en cas de naufrage ou autre besoin, de leur donner toute l'assistance possible, soit pour sauver l'équipage et la cargaison, soit pour recueillir les débris et pour la réparation du navire. Il est également convenu que les bâtimens et les marchandises naufragés ou leurs produits siels ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause,

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διδοῖσθαι καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15|00.

Οστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέτη εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 38 τοῦ παρόντος νόμου διαταττούμενα θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένα ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Σ'.

Γενικαὶ δικαζέεις

Ἀρθρον 41.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπράξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὃπου καὶ ἂν μιτενεχθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἀρθρον 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς σαγηναῖς ὁδηγίας, διασαρθσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου τόσον διὰ τὴν εἰσπραξὴν τῶν φόρων, ὃπον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἀρθρον 43.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοτρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἀνευ δημοπρασίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ έδασι τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιορίζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμίου.

Ἀρθρον 44.

Οἱ ἔκτιμηται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηται ὀφείλουν ἐπὶ ποινῆς προστίμου 10 – 15 δρ., νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως δικαζέεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσεις ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ποιν. νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἀρθρον 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν δικλειδωμένων μονοκτηρίων ἐξακρίβουται καὶ εἰς πράττεται κατὰ τὰς δικαζέεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τοὺς δρους τοὺς ἐνδιαλχυθανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγ.αρα.

Ἀρθρον 46.

Ἐπιστάτα, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὅπως δήποτε θέλοντες τὸ δημόσιον, πρὸς ἕδιον ἢ ἄλλου τινος δφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ νόμου ὄριζομεναις ποιναῖς καὶ εἰς στέησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύω ἑως ἐξ ἑτῶν.

Ἀρθρον 47.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ παρὸν Νόμος ψηφισθεῖς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 25 Ιουνίου 1846.

Ο ΘΩΝ

'Ο ύπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 25 Ιουνίου 1847.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ύπουργὸς

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΑ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου διὰ τὸ 1847.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὄμοιώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπενεσίσαμεν καὶ δικατάτομεν.

Ἄρθρ. 1. 'Ο διὰ τὸ ἐντὸς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρος κανονιζεται εἰσκριβοῦται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ δικαζέεις τοῦ ἀπὸ 7 Ιουνίου λ. ε. νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου, καθόσον αὗται δὲν ἀντιθίνουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐν τῷ § ἀ. τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου δικρόμεναι δηλώσεις τῶν μελισσοτρόφων θέλουν γενῆ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἣς ὁ παρὸν νόμος δημοσιευθῆ, τὸ δὲ διδοῦται τῶν δηλώσεων κατὰ τὸν § γ' τοῦ ἴδιου ἀρθρου θέλει κλεισθῆ τὸ ἐσπέρχεται τὸν 20 ἡμέρας, καὶ ἐντὸς τρῶν ἡμερῶν θέλει παραπεμφῆ μετὰ τῶν δηλώσεων εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 3. Η ἀπαρίθμητις κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ νόμου ἐκείνου ἐνεργεῖται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀρχομένων.

Άρθρ. 4. Η πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου γίνεται τὴν ποώτην Νοεμβρίου.

Άρθρ. 5. 'Ο ύπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

'Ο παρὸν νόμος ψηφισθεῖς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τῇ 15 Οκτωβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

'Ο ύπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 16 Οκτωβρίου 1847.

Ο 'Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΛΑ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὄμοιώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας δικατάτομεν.

Άρθρ. 1.

Ο ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην ἢ κορφίνιον.

Άρθρ. 2.

Η ἐξακρίβωσις τῶν κυψέλων ἢ κορφίνων γίνεται ὡς ἐξῆς.

ά.) Πᾶς μελισσοτρόφος; δοφείλει ἐντὸς τοῦ Ιουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἡρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δοπίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κορφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως.

β'.) Αἱ δηλώσεις αὗται συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν κατὰ τὸν ἐλδοθεόμενον παρὰ τοῦ ύπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπου, παραδίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, δούν ἢ μεγ

σμοῦ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, πλὴν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1846 ἔτου; καὶ τῶν ὑπαχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων, ἐξαιρούμενου τοῦ ἀναλόγου τῆς πιστώσεως τοῦ ἐδαφίου ὁ. τοῦ ἀρθρου 1, τοῦ Κεφαλαίου Γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖου.

Ο παρὸν νόμος ψηνισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεύθη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

·Ο ὑπουργὸς Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1847.

Δ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

I, ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άρθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΝΕ'

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1847 ἔτος.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι δύμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐξῆς.

Άρθρ.

Ο ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1847 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

α) Διὰ τὰς αἰγάς καὶ πρόβατα λεπ. 25 κατὰ κεφαλήν.

β') Διὰ τὸν ὄνους λεπ. 50.

γ) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν.

Άρθρ. 2.

Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρῳ φόρου.

α) Τὰ θηλαζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

β') Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν θιῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἑταῖρων συμπεληρωμένων εἴτε θηλαζούσιν εἴτε μή.

γ) Οἱ ἀροτῆρες θόες, ἀγελάδες καὶ βαυβάλια.

Άρθρ. 3.

Ο ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίας σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στηλιζομένων εἰς τὰς δηλώσεις ἢ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 9 ἀποφάσεις.

Άρθρ. 4.

Η ἐξακρίβωσις τῶν ζώων γενεται ὡς ἐξῆς:

Πᾶς κτηνοτρόφος ὁφείλει ἀπὸ τὰς 20 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μέχρι 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὥποιας ἐνδιατείνονται τὰ ζῶα του, ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὄλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἴγας, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἐνθα διερίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Άν κτηνοτρόφος δέ τις τυχὸν ἔχῃ σμίκτας ὁφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ

πόδας τῆς δηλώσεως τὰ δημοτακά αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ δημοτικά ὧν καθεῖς τούτων ἔχει, διακενριμένως κατὰ γένος. Ἑκαστος δέ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν είναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριπιστώσεως τοῦ ἐδαφίου ὁ. τοῦ ἀρθρου 1, τοῦ Κεφαλαίου Γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιστρέψαντος ὑπουργεῖου.

Τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα θέλουν δηλοῦσθαι κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῷ περιφερεϊκῷ τοῦ ὥποιος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντίπονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, κατὰ τὸν διθησόμενον τύπον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ παραχθίδονται εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὃπου ἢ μὲν κρατεῖται, ἢ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον επιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ διβλίον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ὥποιον θέλει δόσει τὸ ἐπιουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῷ γράφει τα ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ χωρίον, χωρίς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχὸν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειωμένα τὸ διβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον συναδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθεῖσας δηλώσεις ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ, περιεχον τὸ δ.ομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζῶων του, τοιχοκολλάτοις ἐπιμελείᾳ τοῦ δημάρχου εἰς Ἑκαστον παρεδρείον.

Οστις τῶν δημάρχων ἀρνηθῆ νὸς δευθῆ καθ' ὅποιαν ὥραν τῆς ἡμέρας τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζούσας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ἀμελήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ δραδύνῃ τὸ κλείειν τὸ διβλίον παρὰ τὴν κανονισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἀνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχῆν.

Άρθρ. 5.

Οσάκις ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑπονομίας, εἴτε ὡς ἐπὶ τῆς παραθέσεως τοῦ διβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἑτῶν, ἵστε ὡς ἐξ ἀττικῶν πληροφοριῶν, δὲ τοὺς κτηνοτρόφους τινὲς δὲν ἐδηλώσαν τὰ ζῶα των, ἢ ἐδηλώσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διαττάσουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμητικῶς τῶν ποιμνίων αὐτῶν ἥπτων ὄνομαζομένων, συντάσσοντες ἐπὶ τούτου τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον· οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμὰς 100.

Άρθρ. 6.

Η ἀπαριθμητικὴ ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαρτίου ἀπὸ ἀπαριθμητὰς καὶ διοικούμενους διοικούμενους παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου, ἐὰν ἐγερθῶσιν ὑπόνοιαι, ἢ δοθῶσι πληροφορίαι περὶ ὑποκρύψεως ἢ ὑπεκφυγῆς. Διὰ πάσαν ἀπαριθμητικῶν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τὸν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο διοικούμενων, καὶ δύο μαρτύρων προσκεκλημένων παρὰ τὸν κτηνοτρόφον, ἀνθέλη, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ διοικούμενων ὥραν ἐντὸς ἑξ ὥρων τὸ διράδυτον, τὸ ὅποιον ἔχει πλήρη ισχὺν, ἐως οὖ ἀποδειχθῆ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, διτις δρεῖται νὰ κατατηνύσῃ τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸν εἰς τὸν παρὰ τοὺς πλημμελεῖδας εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταιτηματοδικείου ἢ πλημμελεῖδης.

Άρθρ. 7.

Οι ἀπαριθμηταὶ καὶ διοικούμενοι είναι ὡς δημόσιοι ὑπερέται καὶ

δικαιώματος ως πρὸς τὸν ἀξιθμὸν τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι
Γερουσιαστῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
‘Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἔξης’

Ἀρθρον 1.

Τὸ 5 ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ιουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν
δικηγόρων Ἡμετέρου Διατάγματος μεταβάλλεται ως ἔμενος.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτησίς δὲν θέλει εἰσθαι δεκτὴ ἐὰν δὲν
ἐπισυνάπτωνται ἐν αὐτῇ 1) δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῷ
Ἡμετέρῳ ή ἀλλοδαπῷ τινὶ Πανεπιστημίῳ 2) ἀποδεικτικὸν τῆς
παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τούλαχιστον πράξεως.

Ἡ αἰτησίς αὕτη δίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς δοτικ
συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ῥήτην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ κατα-
στήματι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἰδοποιεῖ τὸν
αἴτοιντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

Ἀρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ‘Ὑπουργὸν ἀνατίθεται
ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο ‘Ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΞΔ'.

Περὶ τῆς παρὰ τοῦ Φιλ. Ἰππότου Κ. Ἔүνάρδου γενομένης
πληρωμῆς τοῦ δανείου κτλ.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι διμοφίνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον Α'.

Ἡ παρὰ τοῦ φιλέλληνος Ἰππότου Κ. Ἔүνάρδου γενομένη
πληρωμὴ τῶν φράγκων 500,000 ἡ δρ. 558, 400 εἰς λογα-
ρίασμὸν τῆς παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως γενομένης προ-
καταβολῆς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου Ρότσχιλδ τῆς ἀ.
Μαρτίου ε. ε. ἀναγνωρίζεται ως χρέος δημόσιον, καὶ ως τοιού-
τον θέλει ἐγγραφῆ εἰς τὰ δημόσια βιβλία.

Ἀρθρον Β'.

Ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως γενομένη πρὸς ἐξόφλησιν τῆς δια-
ληφθείσης ποσότητος ἐνεχυρίασις ἴσης ποσότητος μετοχῶν τῆς

Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης θέλει διαρκέσαι μέχρι τῆς ἀπο-
στέσεως τοῦ χρέους.

Ἀρθρον Γ'.

Δίδεται εἰς τὴν Κυβερνήσειν ἡ ἀδεια νὰ διαπραγματευθῇ δρε-
στικῶς μετὰ τοῦ Ἰππότου Κ. Ἔүνάρδου τὰ περὶ τοῦ χρόνου
τῆς ἐξοφλήσεως τῆς μητριθείσης ποσότητος μετὰ τόκου, μὴ δι-
περβαίνοντος τὰς 6 0|0.

Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ’ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ
τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ως Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΞΕ'.

Περὶ χορηγίσεως καρπῶν εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασί-
σαμεν διατάττοντες.

Ἀρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν νὰ δια-
νείμῃ ως δάνειον μέχρι 30 γιλιάδων κοιλῶν καρπούς, χρηπ-
μεύσοντας ως σπόρους εἰς τοὺς γεωργούς ἔκεινους, δοτι δὲν
εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθευθῶσιν αὐτοὺς, ως ἐκ τῆς ἐφε-
τεινῆς ἀκαρπίας, συμβάσης εἰς διαρρόους τοῦ Κράτους ἐπαρχίας.

Ἀρθρον 2.

Οἱ οὗτοι πως δανειζόμενοι καρποὶ θέλουν ἀποδοθῆ ἡ ὁμοε-
δεῖς, ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ προπεχοῦς
ἔτους, ἢ εἰς γρήματα, ἐπὶ τῇ έποτε τῆς τρεχούσης τιμῆς κατὰ
τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς, δοτι εἶναι ὁ Ιούλιος μήν.

Ἀρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις, ως καὶ τὰ περὶ παρχλαβῆς καὶ παχαδόσεως
τοῦ σπόρου ἐγγραφα, θέλουν συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀρθρον 4.

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός θέλει ἐκτελέσαι τὸν πα-
ρόντα νόμον.

Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ’ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ
τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ως Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΟΙΘΩΝ

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινας ἀνήκει ὅτι συνομολογηθείσης, τὴν 13 (25) Δεκεμβρίου 1843 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειότατοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἡς τὸ περιεχόμενον ἔπειται:

« Ό Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς φιλικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τὰς μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατεῖων, των ὑφισταμένας ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους των.

Ο μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου. Άγνωτον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγματος Ισαβέλλης τῆς Καθολικῆς καὶ τοῦ Πορτογαλικοῦ Τάγματος τῆς Συλλήψεως κτλ.

Ο δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Δανίας τὸν Κύριον Ἐρρίκον Κιμπτα τοῦ Ρεβεντλεῦ Κριμινίλ Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐξ ἀπορρήτων τῆς Ἐπικρατείας καὶ προϊστάμενον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖου του, Κλειδούχον Αὐτοῦ καὶ Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Δανεβρὸγ μετὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ κτλ.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ ἀμοιβαῖα πληρεξουσία των εὑρεθέντων τὰς ἐξῆς ἀρθρά.

Ἄρθρον Α'.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνέθεντο νὰ παραχωρήσουν ἀμοιβαῖως εἰς τοὺς ὑπηκόους των τοὺς ἐμπορευομένους εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἐπικρατείας ἡ τοὺς θέλοντας νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἐγχωρίους νόμους καὶ διατάξεις, τὴν αὐτὴν προστασίαν τ' αὐτῷ ὀφέλη ἀτελείας προνόμια καὶ χάριτας διά τε οὐτούς, τὴν ιδιοκτησίαν των καὶ τὰ πράγματά των καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις των, ἀτινα χορηγοῦνται ἡ χορηγηθήσονται εἰς τοὺς ἐγχωρίους.

Ἄρθρον Β'.

Τὰ ἀμοιβαῖα πλοῖα καὶ λέυκοι ὅποιαςδήποτε χωρητικότητος καὶ κατασκευῆς φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας ἡ ἄλλα μέρη ἀποβιβάσεως ἐκκατέρου τῶν ὑψηλῶν συνομολογοῦντων μερῶν κενὰ ἡ φέροντα φορτίον θέλουσι θεωρεῖσθαι κατά τε τὴν ἀφίξιν καὶ ἀπόπλευσιν ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ ἐγχώρια πλοῖα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων δρμου, χωρητικότητος, φάρων ναυηγεσίων καὶ ναυαγιαιρέσεως, καθὼς καὶ πᾶν ἀλλο δικαίωμα ἡ έάρος ὅποιανδήποτε εἰσπραττόμενον πρὸς δρελος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοτήτων, σωματείων ἡ οἰωνδήποτε ἀλλων ιδιωτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον Γ'.

Ως πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Δανικὰ θέλουσι θεωρεῖσθαι τὰ διαπλέοντα ὑπὲ τὴν σημαίαν τῆς Ἐπικρατείας των καὶ ἐφοδιασμένα μὲ τ' ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὰς ἀμοιβαῖας νομοθεσίας λιμνικὰ ἔγγραφα καὶ πιστοποιήσεις πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἑθνικότητος των.

Ἄρθρον Δ'.

Ἄπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ ἐμπορευόμενα εἰδη εἰς προϊόντα εἴτε τῆς γῆς ἡ τῆς βιομηχανίας τῶν ἀμοιβαῖων Ἐπικρατεῖων, εἴτε ἄλλου τινος μέρους τοῦ ὅποιου ἡ εἰσαγωγὴ ἡ ἐξαγωγὴ συγχωρεῖται, εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα θατέρου τῶν ὑψηλῶν

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de Danemarck également animés du désir d'étendre les relations d'amitié et les rapports commerciaux qui subsistent entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure un Traité de Commerce et de Navigation, et ils ont nommé à cet effet Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le sieur André Métaxa, Secrétaire d'Etat au Département de Sa Maison Royale et des Relations Extérieures, Président de Son Conseil des Ministres, Grand Commandeur de Son Ordre Royal du Sauveur, Grand-Croix de l'Ordre Americain, d'Isabelle la Catholique et de l'Ordre de la Conception de Portugal etc., et Sa Majesté le Roi de Danemarck, le Sieur Henri Comte de Reventlow Criminil, Son Ministre Intime d'Etat et Chef de Son Département des Affaires Etrangères, Son Chambellan, Grand-Croix de l'Ordre de Danebrog avec la Croix d'Argent etc., les quels après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

ΜΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Article I.

Les Hautes Parties contractantes conviennent d'accorder réciproquement à Leurs sujets respectifs qui feront le commerce dans l'un ou l'autre Pays, ou qui y séjournent, à charge de se soumettre aux Lois et aux Ordonnances du lieu, la même protection, les mêmes avantages, immunités, prérogatives et faveurs tant pour leurs personnes, propriétés et effets, que pour ce qui concerne leurs expéditions commerciales, que ceux qui sont ou qui seront concédés aux nationaux.

Article II.

Les bâtimens et embarcations respectifs de quelque capacité ou construction que ce soit; qui arrivent dans les ports ou autre endroits de débarquement de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contranctantes sur leur lest ou chargés, seront traités, tant à leur entrée qu'à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux par rapport aux droits du port, de tonnage, de fanaux, de pilotage et de sauvetage ainsi qu'à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, revenant à l'Etat, à des communautés, corporations, sociétés, ou à des établissements particuliers quelconques.

Article III.

Seront considérés comme bâtimens Grecs et Danois ceux qui naviguent sous le pavillon de leur Pays et qui sont munis des papiers de bord et certificats voulus par les législations respectives pour constater la nationalité.

Article IV.

Toutes les marchandises et tous les objets de commerce, soit production du sol ou de l'industrie des Etats respectifs, soit de tout autre Pays, dont l'importation ou l'exportation est permise aux bâtimens nationaux, de l'une des Hautes

ται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπέλον, η τὰ

ἀποκρυφήντα στρέμματα.
έ. Η οἰκονομικὴ ἀρχὴ δρεῖται νὰ βεβαιωθῇ ἐν ὅλαι αἱ ἀμ-
πελοὶ ἐδηλώθησαν, η αἱ δηλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς· διάκι; δὲ
συλλόγη εὐλόγους ὑπονοίας, η λάβει πληροφορίας διτὶ δὲν ἐδη-
λώθη ἀμπέλος τις η μέρος, διατίττει τὴν βεβαιωσιν τῆς
ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδησόνων καταμέτρησιν
αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συγκεισιν. Βέσσης
δρεῖται νὰ ἔχειρισθαι ἐν αἱ ὡς ἰδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἀμπε-
λοὶ εἶναι ἔθνικαι η ἔθνικοιδιόκτητοι.

ζ'. Οἱ ἰδιοκτῆται η καλλιεργοῦται, εἰν νομίσωσι δι: εἰς
τὰς πέρυσιν ὄριστικὲς καταστατείσις σημειώσεις, ἀναφέρονται
περισσότερα στρέμματα παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται
νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀνατερόμενοι περὶ τούτου ἐνώπιον
τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν
τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται
νὰ ζητήσῃ καὶ η νίκη ομικὴ ἀρχῆ.

η'. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεώρησεως τῆς; κατ' αἴτησιν τῶν ἀμ-
πελοκτημόνων η καλλιεργοῦταιν ἐνιργουμένης, καταλογίζονται
εἰς βάρος τῶν ἴδιων αἴτων, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ
τῶν ταμιῶν, ὅσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειγμῆ ἵσον η ἀνώτερον
τῶν πέρυσινῶν δηλώσεων ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειγμῆ κατώ-
τερον, τὰ ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· διάκις δὲ η ἀ-
ναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἀρόρου,
ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειγμῆ ἵσον η κατώτερον, τὰ ἔξοδα εἰ-
ναὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἐὰν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν
ἀμπελοκτημόνων η καλλιεργοῦταιν.

η'. Η διοικητικὴ καὶ η οἰκονομικὴ ἀρχὴ, προσλαμβάνουσαι
καὶ τὸν ἀμόδιον δημαρχον, διορίζονται διὰ πλειονψηρίας τρεις
πραγματογνώμονα, δι' ἔκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες
οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τὴν προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἐντὸς
τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέ-
ρου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ κατα-
στρόνουν πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑπογραφειται, πρὸς ἐπι-
βολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς γρηγορικῆς ποινῆς.

θ'. Άπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθείσων ἀνωτέρω προθεσμίῶν
η διοικητικὴ ἀρχὴ, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, οἱ εἰσηνοδίκεις καὶ η
οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀμόδιον δημαρ-
χον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δῆμους ἀ. καὶ 6'.
τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων
φορολογουμένων ἐκάστου δῆμου, κατὰ κληρονόμους
παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ
ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους,
θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηρίας τὴν ποιότητα α) τῶν πα-
ραχθησάν πέρυσιν ἀμπέλων· β) τῶν ἀμπέλων ἐκείνων περὶ
τῶν διποίων οὐθελε ζητηθῆ παρὰ τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλ-
λιεργοῦταιν η τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς
διατάξεις § 5 καὶ γ') τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, δισαι οὐθελον ἀπο-
δειγμῆ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν
τῶν δραχ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου, κατα-
στρόνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεω-
ρουνται ἐκτελεστα· δύναται δῆμος τὸ ὑπουργείον, πρὸς τὸ ὄ-
ποιον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα εἰς
τὰ ὅποια οὐθελε καταγωρισθῆ η τυχόν ἐιαντία γνώμη τῶν
μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμη τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου
μεταρρίθμησεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομέ-
νων εἰς τὸ ἑδάφ. 6'. τοῦ § 6. τοῦ ἀρθρ. 1 προσδιορίζεται εἰς
ποσὸν μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἄρθρον 15.

Ο ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περι-

θολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν πειραματικήν παρὰ τῆς
διοικητικῆς ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐρόρου καὶ τοῦ δημάρχου,
ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὅποιου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ τοῦ
μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844
καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειώσθαι,
πρὸς τὰς ἀλλας ἴδιατητας τοῦ πειρίσματος, τὰ δρια αὐτοῦ, η
ἔκτισις εἰς θεσμικὰ στρέμματα, η ἔτησια αὐτοῦ πρόσοδος
τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ οἱ ἀποδοθέσμενοι φόροι, χωριστὰ οἱ
ἔγγειοις, καὶ χωριστὰ οἱ τῆς ἐπικαρπίας.

Οἱ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ςφοῦ
ὑπογραφῶσιν ἀπὸ της ἀνωτέρω ἀρχᾶς θεωρεῖται ὄριστικός,
καθοσον δὲν οὐτελον λάβει χώραν αἰτήσεις, κατὰ τὸν ἐπόμε-
νον παράγραφον, σύστασις δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν τα-
μίκιν πρὸς εἰσπράξιν τοῦ φόρου.

Ο δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν
ἐν τῷ ἀρθρ. 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπο-
τανίων, κρομμύων, γεωμήλων γραπτιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται
ἀπαξι δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπὸ δύο τῆς ἐκτάσεως
ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς οὐλῆς ἐτητίς προσόδου, συμπεριλαμ-
βανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων ὑπαγρήντων καὶ παρα-
χθησμένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων,
καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ταῦτη τόσον τὸ δέκατον, δισον
καὶ τὸ τυχόν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ πειρίδια,
περὶ τῶν ὄποιων γίνεται λόγος εἰς τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἀρ-
θρου, ὅσάκις οἱ ἰδιοκτῆται, η καλλιεργοῦται αὐτῶν τὸ ἀπαιτή-
σθαινον· ἀλλ' ὀφείλουσι τὰ κάλωσι τὴν περὶ τούτου αἰτησιν εἰς
τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριάντα τὸν ἡμέρων ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ως πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν θαυμακίων καὶ καπνῶν οἱ ἐκτι-
μῆται προσδιορίζουν δλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χω-
ραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐνοούμενου τοῦ καπνοῦ
δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ θαυμακίου ἐθγαλμέ-
νου ἀπὸ καρύδι, ἐπομένως δὲ γεγενένως δημάρχος, ως καὶ τὸ δικαίωμα
τῆς ἐπικαρπίας, θέλει ἀποδίδοσθαι ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ τῆς εἰς τὸν
τόπον τρεχούσας τιμῆς, τὴν διποίων προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ
καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν θαυμακίων κατ' ἐπαρχίαν,
η διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκά-
στου δῆμου, ἐπὶ τῇ γυναικοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνο-
υτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐποληπτωτέρων, προσλαμ-
βανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρων, συντασιούμενου πρωτο-
κόλλου, τὸ ὅποιον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἀρθρ. 16.

Ο ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαχιῶν ἐξαριθμοῦται, μετρουμένου τοῦ
ἐλαχίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖς, καὶ ἀποδίδεται εἰς χοήματα πρὸς
λεπτὰ ἐπτὰ τὴν ὄχαν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπι-
καρπίας, τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 6'. τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ πα-
ρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοτριβῶν προσδιορίζεται δι' ἐκτι-
μήσεως, ἐπὶ τῶν δέδρων εἰς ὄχιδας ἐλαιού, καὶ ἀποδίδεται
παρὰ τοῦ κακολιεργητοῦ πρὸς λεπτὰ ἐπτὰ τὴν ὄχαν. Κατὰ τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον διεβαίοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ οἱ ἔγγειος
φόρος εἰς τὰ μέρη ἐξεῖνα, διποίου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖαι,
καὶ η ἐκποίησις τοῦ ἐλαχίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ
πρὸς δρώσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ζυγίζονται η ἐκτιμῶνται, κατ'
ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, διποίου ἐναποταμιεύονται, λαμβα-
νομένου τοῦ φόρου πρὸς λ. 1 1/2 τὴν ὄχαν.

Ἀρθρον 17.

Η διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουσι διπαξι τοὺς
ἀναγκαῖους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμῆταις ἀπὸ μέροις τοῦ δη-
μοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωταῖς αἴτων καὶ προσδιορίσει

εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων ὑποπλοξένων ἢ προξενικῶν πρακτόρων δίνενται δὲ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσιὰς φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ καὶ διπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ ὄποια ἀνήκουν πλοῖα ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους.

'Αἰλ' ἀν σὶς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των δὲν ἀποπεμφθῶσι θέλουσιν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον, ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ενοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἀν ὁ λειποτάκτης τυγχάνῃ πράξας ἢ ἐν κακούργημά τι, πλημμέλημα ἢ παράθασιν ἀστυνομικὴν, ἥμπορεῖν ὑπανθληθῆ ἢ ἀπόδοσις του ἔως οὗ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἐκδώσει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του καὶ θελεν αὖτη ἐκτελεσθῆ. Άρθρον 14.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖον τι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούν των μερῶν ἦθελε ναυαγήσῃ ἢ ὑποστῆ ἄλλην τινὰ διλάβην ἢ ἦθελεν ὀθόνη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας ἐπικρατείας, θέλει χορηγεῖσθαι πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντος ἢ διατρέγοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοὺς προμηθεύεσθαι διαβατήρια ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν ἀν ἐπωλήθησαν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ συμμετόχους ἀν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαρέσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἦθελον ὑποθάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐγγάρια πλοῖα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαρέσιν ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ μετὰ τὴν πορέλευσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καθ' ἃς ἦθελε προσφέρεσθαι ἢ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγάριων πλοίων. Άλλως τε ἐκτεραὶ αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγγυρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὐταὶ ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρεοχῆσεως ἢ αὐθαιρέτων πράξεων. Τὰ εἰρημένα εἰδη καὶ πραγματεῖαι, λείψανα τοῦ ναυαγίου, δὲν θέλουν ὑποθάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τινὰ δικαιωμάτων εἰμὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἦσελον δικτεθῆ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον. Εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὸ σκάφος καὶ τὸ ἄρμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου δὲν θέλουν ὑποθάλλεσθαι εἰς οὐδὲν δικαιώμα.

Άρθρον 15.

Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συνέθεντο νὰ ὑποθάλλωσιν τὸν ἐπικρατεῖαν τῶν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς ἐπικρατείας Αὐτῶν κατοικούντας, ὅσοι ἔξελεχθῶσιν ὡς συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνενοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηρόν τοὺς πολίτας ἐκατέρων τῶν ὑψηλῶν συνομολογοῦντων μερῶν συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ μεταφέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους των ἢ τοὺς προστκόντως διωρισμένους πληρεζουσίους τούτων ἀν ἀποδεξῶσι τὴν ναυτότητα τῆς ἴδιοκτησίας. Ἡ δὲ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἀν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτου, ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑψηλῶν συνομολογοῦντων μερῶν ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτήσας αὐτὸν ἐγίνωσκεν ἢ γέδυνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ ἥπιν πρᾶγμα προήργυετο ἐκ πειρατείας.

Άρθρον 16.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογοῦντων μερῶν ἦθελεν εἰσθαι εἰς πόλεμον μετά τινος Δυνάμεως, ἔθνους ἢ ἐπικρατείας, οἱ ὑπήκοοι καὶ πολίται τοῦ ἐτέρου θέλουν εἰσθαι ἐλεύθεροι νὰ ἔχουσι θεραπείαν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν θαλασσοπολεῖχ τῶν μετὰ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ἔξαιρουμένων μόνον τῶν πόλεων ἢ λιμένων, οἵτινες ἦθελον εἰσθαι ἀποκλει-

Consuls, ou Agens Consulaires et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la requisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires auxquels ils appartenaient ou à d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne seront plus arrêtés pour la même cause. Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime délit ou contravention de police, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le tribunal nanti de l'affaire aura rendu sa sentence et que celle-ci ait reçue son exécution.

Article 14.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aurait échoué, fait naufrare ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. Les bâtimens et les marchandises naufragés ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, si réclamation est faite dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans le même cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans le même cas et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que les compagnies ne se permettent pas de vexations ou d'actes arbitraires.

Les dits objets et marchandises sauvés du naufrage ne seront assujettis au paiement de droits d'importation qu'en tant qu'on en disposerait pour être consommés dans le pays. En tout cas la quille et les agrès du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Article 15.

Les hautes parties contractantes conviennent d'appliquer dans leurs Etats l'entièr rigueur des lois contre toutes personnes connues pour être pirates et contre tous individus y résidant, qui seraient, convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets et citoyens des hautes parties contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés, s'ils prouvent l'identité de la propriété, et la restitution aura lieu, même quant l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers sujet à la juridiction des hautes parties contractantes, pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Artic. 16.

S'il arrivait que l'une des hautes parties contractantes fut en guerre avec quelque puissance, nation ou Etat, les sujets et citoyens de l'autre pourront continuer leur commerce et navigation avec les mêmes Etats, excepté avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés par terre ou par mer. Mais dans aucun cas ne sera permis le commerce des arti-

αφαίται ή δ' ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον πιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου.
γ'.) Ἐκαστον δημαρχείον κρατεῖ Βιβλίον κατὰ τὸν ἔκδοθτον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, διόν
γγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώτεων ἀναφερόμενα κορφίνια ἢ κυ-
νέλια, κατὰ τὰ χωρία ἢ τὰς θέσεις, ἐν αἷς εὑρίσκονται, ὡς ση-
μειοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν τὸ Βιβλίον τοῦτο κλείεται τῇ
επόρεαν τῆς τριακοστῆς τοῦ ιουλίου καὶ παραπέμπεται παρὸ-
ντομάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, συνῳεψιμένον υὲ τὰς πα-
νοικισθεῖτας δηλώσεις περὶ γψις δὲ αὐτοῦ περιέχουσα τὸ
κύριον τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κορφίνιων ἢ κυψε-
λῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς
εκαστον παρεδεῖον, ἀναγινώσκεται προσέτι καὶ επ' ἔκκλησίας
κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην κυριακήν.

Ἄρθρο. 3.

Οσάκις εἴτε ἐπαρχος εἴτε ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος συλλάβουν ὑποοἰκις εἴτε ως ἐκ τῆς παραχθέσεως τοῦ Βιβλίου τῶν δηλώτεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ως ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ώλιγώ-
ρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κορφίνια ἢ κυψέλας των ἢ ἐδηλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττουν ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαριθμητικός.

Ἄρθρο. 4.

Ἐκάστη ἀπαριθμητικής ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀπὸ ἕνα ἀπαριθμήτην διοικούμενον παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου. Δια-
πᾶσαν δὲ ἀπαριθμητικήν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογρατό-
μενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τούλα, εἰτον μάρτυρος,
προσκαλουμένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἀν θέλῃ. Τὸ πρωτό-
κολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, δεστις δι-
φείλει νὰ καταχητοῦνται τὴν πρᾶξιν, παραπέμπων αὐτὸν εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαιος εἰσαγγελέα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρο. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται ως δημόσιοι ὑπηρέται καὶ δικέ-
ζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀροῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιλη-
φθῶσι τῶν ἀπαριθμητῶν ἢ ἔκθεσις τῆς δρομοδοσίας θέλει συν-
τάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρο. 6.

Η ἡμερουσία ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ προσδιορίζεται πα-
ρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἔφορου ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἰ-
σθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμητικῆς.

Ἄρθρο. 7.

Οστιι τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγορήτεις νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀγωγῆς προθεσμίας τὰ κορφίνια ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσεις αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἔξιδων τῆς ἀπαριθμητικῆς, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἵσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν διόποιον ἐκροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον, τὸ μὲν πρόστιμον ἐπὶ βάλλεται δσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ-
μίκους, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ δσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον τὸ τρίτον τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δι-
δεται εἰς τὸν καταμηνυτήν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς
ἀπαριθμητικῆς καὶ τῆς διοριζόμενης αὐτὸν ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Η πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου γίνεται τὴν 1
'Οκτωβρίου, ἢ δὲ φροντὶς πρὸς εἰσπράξιν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

Ἄρθρο. 9.

Ο παρὼν νόμος θέλει δημοσιεύθη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἔκκλησίας εἰς ὅλας τὰς σοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ο παρὼν νόμος ψηφίσθεις παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σύμμερον κυριωθεῖς, θέλει δημοσιεύθη διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελέσθη ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 10.

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός θέλει ἐκτελέσει τὸν πα-
ρόντα νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 7 Ιουνίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο θεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

στραγγίς τοῦ Κράτους.

Ἐς Αθήναις, τὴν 7 Ιουνίου 1847.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Ι ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 33 (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθρ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν τριάκοντα πέντε Γερουσιαστῶν, πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 6'. τοῦ ἀρθροῦ 71 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸν διόποιον δύνανται νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ πλείονες τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν μόνη τῆς συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Θεωροῦντες δὲτε εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσι πειστάσσεις τοιαῦται, καθ' ἄδειαν καὶ ὁ μέγρι τοῦ ἡμίσεως ἀριθμὸς τῶν Γε-
ρουσιαστῶν νὰ εἰσαντληθῇ, καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ παρα-
τεθῇ τοῦ νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ πλείονες τούτου,

Προνοοῦντες περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, δίδομεν τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμ-
βουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν 'Υπουργὸν, 'Υποστράτη-
γον Κίτζον Τζαβέλαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐξα-
τήσῃ τὴν συγκαταθέσιν αὐτῆς τοῦ νὰ δύνανται νὰ διορισθῶσι,
χρείας τυχούσης, Γερουσιασταὶ μέχρι τῶν τριάκοντα πέντε πε-
νταπλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ως καὶ
οἱ λοιποὶ 'Υπουργοί θέλουν αναπτύξει καὶ οποστηρίξει τοὺς λό-
γούς, οἵτινες πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, υπαγορεύουν τὴν
ὑπὸ τοῦ Συντάγματος πρὸ συμβολῆς ἐπέκτασιν τοῦ Βασιλικοῦ

εισπραττόμενα ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν τῶν ὑπὲρ τῶν ιθυγενῶν παρουσιάζομένων.

Ἄρθρον ΙΕ'.

Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Προξένους οἰαστήν ποτε κλάσεως εἰς ὅλους τοὺς λιμένας καὶ πόλεις τῆς Επικρατείας τῆς ἀλλοῦ ὅπου αὗτη κήθεται κρίνει εὐλογον νὰ παραδεχθῇ Προξένους ξένων δυνάμεων.

Οἱ Πρόξενοι ἐν τούτοις δὲν δύνανται ν' ἀναλάβουσι τὰ χρέα των πρὸ τούτῳ γένεσις τὸ ἔκτελεστήριον τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν χώραν τῆς ὁποίας μέλλουσι νὰ ἐδρεύσωσι. Θέλουν δὲ ἀπιλάνει καθ' ὅλα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ἔπικρατείας τῶν αὐτῶν ὀψελημάτων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς Προξένους τοῦ μᾶλλον εὐνοούμενου ἔθνους.

Ἄρθρον ΙΖ'.

Η παροῦσα συνθήκη ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας θέλει ισχύει δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ήμερας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ πλέον τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι τῆς λήξεως δώδεκα μηνῶν ἀρχῆς ἡ μία τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων δηλώσει εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης δῆλωσίν της.

Ἄρθρον ΙΖ'.

Η παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆναι καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαγῆς ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι ἑννέκ μηνῶν ἡ καὶ πρότερον εἰς δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ προφόρηθέντες πληρεξόσιοι ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην τρίτην (εἰκοστὴν πέμπτην) Δεκεμβρίου ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὄκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ (καὶ ἐν Κοπινάγη τὴν 31 Νοεμβρίου 1846.)

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΡΕΒΕΝΤΛΟΥ ΚΡΙΜΙΝΙΔΑ.

(Τ. Σ.)

(Τ. Σ.)

Signé. Λ. METAXAS.

Signé: REVENTLOW CRIMINIL

(L. S.)

(L. S.)

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβιοῦμεν τὴν εἰσημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ δικιόχους νὰ τὴν φιλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεγθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Θένει εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως; ἐπεθεμέθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐγένετο ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις ἡμετέροις Ἀνακτόροις τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὄκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ, τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ δωδεκάτῳ.

Ο ΘΩΝ

ΔΡ. ΜΑΝΣΩΔΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 2, 3 καὶ 4 (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άριθ. 5.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ Ν^o.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὄμοιώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐκυρώταμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἑξῆς φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας.

ἀ.) Δέκα εκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

β'.) Ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων.

γ'.) Πεντήκοντα λεπτὰ τὸν καᾶδον (τόσον) ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων τοῦ δήμου πλοίων.

δ'.) Τρία ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐφ' ἐκάστου τῶν ἀρόσινων κατοίκων τῶν ἐχόντων ἀπὸ 18 ἕως 60 ἐτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειούχων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προδιοικισθησόμενον διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθησόμενα χρήματα καὶ προσωπικὴ ἐργασία προσδιοικίζονται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Οκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΞΒ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1847.

Ο ΘΩΝ
ΕΛΕΩΣ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι διοικώντες μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθ. 1. Οἱ ἀπὸ 25 Ιουνίου 1846 περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμος ἴσχυει καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1847 καθόσον δὲν ἀντιθίσαινει εἰς τὸν παρόντα.

Ἄρθ. 2. Οἱ φόροι τῶν προϊόντων ἐκείνων, ὅσα ἐδεσμώθησαν δύναμις τοῦ ἀπὸ 23 Απριλίου 12 καὶ 25 Ιουνίου καὶ 23 Ιουλίου B. Διαταγμάτων καὶ τῆς ἀπὸ 23 Ιουλίου ὑπὸ αριθμὸν 25,090 ἐγκυρίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλοντιν εἰσπραχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεπείᾳ τούτων κατηθέντων διπλοτύπων διεθνῶν πρωτοκόλλων ἢ πινάκων τῆς θεσμοτείας.

Ἄρθ. 3. Αἱ δηλώσεις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § α. τοῦ περιουσιού νόμου, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεις κατὰ τὸν § σ'. θέλουν γινεσθαι ἐν τοῖς 15 ημέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς κατὰ δήμους ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως τοῦ πανότος νόμου, ἢ δὲ καταμέτρησις τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν § η. ἐν τοῖς 20 ημέραν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρω δεκαπενθυμέρου προθεσμίας.

Ἄρθ. 4. Οἱ ἔγγειοι φόροι τῶν ἐλαῖων ἐξακοινοῦται μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτρίβεια, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα λεπτὰ 7 τὸν ὄκαν· τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαιώματα τῆς ἐπιχαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 25 Ιουνίου π. ε. νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται εἰς ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὄκαδας ἐλαίου καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ λεπτὰ ἐπτὰ τὸν ὄκαν· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διεναινεῖται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτρίβεια, καὶ ἢν εἰσπράξῃς τοῦ ἐλαίου γίνεται κατὰ ἄλλον τρόπον, ἢ, καὶ ἀν ὑπάρχουσιν, ἢ διπάνη τῆς ἐπὶ τῶν ἐλαιοτρίβειων ἐξακοινώσεως, ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀροίας, ἢ ὡς ἐκ τῆς δι γότητος τῶν ἐλαιοδένδρων εἶναι δυσανάλογος μὲ τὸ ἐλπιζόμενον εἰσόδημα

Αἱ δὲ πρὸς δρῶσιν χρήσιμαι ἐλαῖαι ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται κατὰ ἐκλογὴν τοῦ φορολογούμενου, ὅπου ἐναποτελμένωνται, λαμβανομένου τοῦ φόρου ἐν ἡμίσου λεπτὸν τὴν ὄκαν.

Ἄρθ. 5. Οἱ ἔγγειοι φόροι τῶν ξερῶν σύκων καὶ τῶν τῆς Αἴγινης ἀμυγδάλων, καθὼς καὶ ἐκείνως τῶν λεμονίων καὶ πορτακαλλίων Τροιζηνίας, Ανδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθ. 6. Οἱ ἔγγειοι φόροι τῶν λεμονίων καὶ πορτακαλλίων Τροιζηνίας, Ανδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, καὶ τῶν τῆς Αἴγινης ἀμυγδάλων, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς θεσμοτείας κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν διοικητικὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτακαλλίων ὥσαύτως πληρώνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθ. 7. Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ παρὸν νόμος ψηφίσθεις παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

σίας, καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον κυρωθεῖς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 15 Οκτωβρίου 1847.

Ο ΘΩΝ

Ο ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

'Ἐν Αθήναις, τὴν 16 Οκτωβρίου 1847.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΔΗ'

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΣ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι διοικώντες μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἐξής.

ΤΜΗΜΑ Α'

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων

Ἀρθρον 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἰναι ὡς ἔπονται.

Α'. Ἔγγειοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

Β'. Δικαιώματα ἐπικαρπίας.

ά.) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος δῶλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β') Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἰδούς φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὅντα τὸ πάλαι ἐθνικὴ, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἡναυ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐρυτεύθησαν μὲ ἀδεικν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Θιβανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἵερου ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς εθνικῆς γῆς, μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἀνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἀρθρον 1.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρῆτας ἢ ἄλλους πολίτας παρχωρητένα κτήματα δι' ἔγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται μόνη εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, δταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἔγγράφου, ἐκδόθεντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, δταν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἀρθρον 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἰναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἔγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἴδιατας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδικλαμβανομένους εἰς τὰ συμβολαῖα ἢ παρχωρητήρια δρους.

Ἀρθρον 4.

Ο φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαπέντε πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς δρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1845 νόμου, καὶ τοῦ νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας, δταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἔγγράφου ἐξάγεται ἢ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Άλλ' ἐὰν συνέδῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρήσιν, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἔτι λήξη ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, γὰρ ἐνεργηθῆ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις ἀ-

σμένοι ἢ πυλιορχημένοι κατὰ ξηράν ἢ κατὰ θάλασσαν. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν ἀτινά γενεικῶς θεωροῦνται ως λαθρεύματος πολέμου, κατὰ τὴν πλέον στενὴν ἔννοιαν τὴν καθιερωμένην ἀπὸ τὸ δίκαιον τῶν ἔθνων.

Συνεφανῆθι ὅτι πᾶν ὅ,τι τὸ διαμαχόμενον μέρος ἥθελε συμφωνήσει ἢ ἐσυμφώνησε μετ' ἄλλων Δυνάμεων πρὸς ὅφελος οὐδετέρας σημαίας, θέλει χρησιμεύσει ἐπίστις ως κανὼν μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὰ δύο ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ἐπιθυμοῦνταν ἀπολλάξωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ἀμοιβαῖον ἐμπόριον τῶν ἀπὸ πᾶν κώλυμα καὶ κινούμενα ἐπίστις ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τοῦ νῦν ἐνεργῶσιν ἐπ' ἀρχῶν συναδούσαν μὲ τὴν πλέον αὐστηρὰν δικαιοσύνην συνέθεντο ὅτι, ἔνεκα τῆς ἀποστάτεως τῆς διαχωριζόντης τὰς ἀμοιβαῖας αὐτῶν ἐπιχρατείας, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπτούσας ἀμειβαιότητος ως πρὸς τὰ δάφορα ἀναφαίνομενα συμβάντα, ἐμπορικὸν πλεῖον ἀνήκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διὰ τινα λιμένα ἀποκλειόμενον ὑπὸ τῆς ἄλλης κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως του, ἀν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣ τὸ ἥρθεν πλοῖον ἀφορεῖ τοὺς λιμένας ἐξ ὧν ἐλαχεῖ τὸ φορτίον του, ἢ εἰς οὓς προσωριτικὴ κατὰ τὴν θαλασσοπλοϊαν αὐτοῦ δὲν εἶχε φύσει ἐπισήμως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ εἰδοῦσις, δὲ. Θέλει χωρεύεινται ἢ καταδικάζεσθαι ως ἀποπειραθὲν ἀπαξῆναν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα. Ἀλλὰ τ' ἀπαξῆναν ἡ πλοιαρία τὴν επιφορτισμένης τὸν ἀποκλεισμὸν μοίρας ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκοῦντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἰσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσι.

Άρθρον 18.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θεωρεῖται κοινὴ καὶ ἐπίστις ἐφαρμοστέα κατὰ τὰς τρεῖς πολιτείας τῆς Δυτικῆς, Βρέμης, καὶ Ἀμβούργου. Συνεφανῆθι δ' ὅτι μεταξὺ τῶν κυριάρχων αὐτῶν Κυβερνήσεων δὲν ὑπάρχει ἀλληλεγγυότης καὶ ὅτι αἱ τῆς συνθήκης ὑποχρεώσεις θέλουσι μένει ἐν πλήρει ἴσχυΐᾳ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας Πολιτείας ἀν καὶ ἥθελον παύσει πρὸς μίαν ἐξ αὐτῶν.

Άρθρον 19.

Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἴσχύει διὰ δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων· καὶ ἀν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἔτῶν θάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἥθελε δηλώσει τῷ ἐτέρῳ διέπισθμου δισκοινώσεως τὴν περὶ τῆς παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν του θέλει μείνει αὐτῇ ἐν προσέτει ἔτος ὑποχρεωτική, καὶ οὕτω καθεξῆται μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δηλώσιν, εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἀν ἥθελε γίνη αὐτη.

Άρθρον 20.

Ἡ παροῦσα συνθήκη, θέλει ἐπικυρωθῆναι πρὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῶν Γερουσιῶν τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῆν ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι ἐξ μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ τληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην ταύτην γεγραμμένην Γαλλικῇ ἐπέθεντο - τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Αθήναις, τὴν 31 Μαΐου (12 Ιουνίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὁκτακοσιετοῦ τετσαρακοστοῦ τρίτου σωτηρίου ἔτους.

(ὑπογ.) Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
(T. S.)

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1847.)

cles réputées contredande de guerre dans le sens le plus restreint consacré par le droit des gens. Il est convenu que tout ce que la partie belligérante aurait stipulé ou stipulerait avec d'autres puissances d'avantageux au pavillon neutre servira également de règle entre le royaume de la Grèce et les républiques Anséatiques.

Art. 17.

Les deux hautes parties contractantes désirant mettre leur commerce réciproque autant que possible à l'abri de toute entrave, et également animées du désir d'agir sur des principes conformes à la plus stricte justice, sont convenues, vu l'éloignement de leurs Pays respectifs et l'incertitude qui en résulte sur les divers événemens qui pourraient avoir lieu, qu'un bâtiment marchand appartenant à une d'Elles, qui se trouverait destiné pour un port bloqué par l'autre, au moment du départ de ce bâtiment, mais que, à l'époque où le dit bâtiment avoit quitté les portes où il avait pris son chargement, ou ceux où il aurait relâché en route, la nouvelle du blocus n'y serait pas parvenue officiellement, ne sera pas cependant ni capture ni condamné pour avoir essayé une seule fois d'entrer dans le dit port. Mais les bâtiments qui après avoir été renvoyés une fois par l'escadre chargée du blocus, essaieraient d'entrer une seconde fois dans le même port bloqué durant la continuation de ce blocus, se trouveraient alors sujets à être détenus et condamnés.

Artic. 18.

La présente Convention est considérée commune et également applicable aux trois Républiques Anséatiques de Lübeck, de Brême et de Hambourg. Il est convenu néanmoins qu'il n'existe point de solidarité entre leurs Etats Souverains et que les stipulations de ce Traité resteront en pleine force par rapport au reste de ces Républiques, malgré leur cessation par rapport à l'une d'Elles.

Article 19.

Le présent Traité sera en vigueur pendant dix années à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neufs premières années l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, le Traité sera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite, jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification à quelque époque qu'elle ait lieu.

Artic. 20.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de la Grèce et par les Sénats des Républiques Anséatiques, et les ratifications en seront échangées à Londres dans l'espace de six mois ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Traité, écrit en Français, et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en dublicita à Athènes le 31 Mai (12 Juin) de l'an de grâce mil huit cent quarante trois.

Signé: PIERRE DELYANNI. Signé: P. COLOQUHOUN D.
(L. S.) (L. S.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

συία τριῶν ἔτῶν ὅπως τὴν διαθέσωσι κατὰ τὴν έσολησίν των, καὶ ἀπάξωσι τὸ εἰσοδημα ἀνεμποδίστως καὶ ἐλεύθερον παντὸς τέλους ἐξαγωγῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατεῖσιν. Οὐδὲν δὲ δάνειον ἀνχυκατικὸν δὲν δύναται ἐπίσης νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ μητρονούμενα ἐν τῷ ἀρθρῷ 6 τῆς παρούσης συνθήκης, δι' ἀ συνεργανήθη ἡ πρὸς τὸ μᾶλλον εὔνοούμενον ἔθνος ἀφομοίωσις, ἥθελεν αὕτη συμπέσει εἰς ἐν τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νὰ ταυτίζηται μὲ τὴν πρὸς τοὺς θιγενεῖς ἀφομοίωσιν, δηλ. ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἥθελεν εἴς οἷς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τελευταίου τούτου καμμίχ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀφομοίωσεως μετὰ τῶν μᾶλλον εὔνοουμένων ἔθνῶν καὶ τῆς μετὰ τῶν ιθαγενῶν, ἐν ὃ εἰς τὸ ἔτερον τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν τοῦτο δὲν ἥθελεν ὑπάρχει, τὸ τελευταῖον αὐτὸν μέρος δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἄλλο, ἐρ' ὅσον ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων στάσις ἥθελεν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ ν' ἀφομοίωνται οἱ ὑπήκοοι του ὡς πρὸς τὰ ὅρθεντα ἀντικείμενα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου μετὰ τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοούμενου μεταξὺ ἑκείνων, ἀτινα δὲν συνέθεντο μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ έξτις τῆς μετὰ τῶν ιθαγενῶν ἀφομοίωσε.

Ἄρθρον 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν ἐξ οἰουδήποτε μέρους προερχόμενα καὶ εἰς οἰουδήποτε μέρους ἥθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των ἀπαραλλάκτων ὡς τὰ ἐγχώρια ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους προερχόμενα, καθ' ὃσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων ναυηγεσίων καὶ δρμού, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαιώματα ἢ έργος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὄνδρατι ἢ πρὸς ὧρέλειχν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ιδιωτικῶν οἰωνῶν δήποτε καταστημάτων. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ἀνσεατικῶν Πολιτειῶν φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ οἰουδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ εἴς οἰουδήποτε τόπου καὶ ἀν ἥθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των θέλουσι θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν των ἀπαραλλάκτων ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσίων καὶ δρμού καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινας δημοσίους ὑπηρέτας χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο δικαιώματα ἢ έργος ὁποιονδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὄνδρατι ἢ πρὸς δρελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ ὁποιωνδήποτε ιδιωτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 3.

Θέλουσιν ἀμοιβαίως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ ἢ Ἀνσεατικὰ ὅσα ὡς τοιαῦτα ἀναγνωρισθῶσι εἰς τὰ ὄποια ἀνήκουν μέρη κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἡδη καθιερωθεῖσας ἢ καθιερωθισμένας εἰς τὸ μέλλον. Ἐννοεῖται δι' ὅτι ἔκχεστον πλοῖον ὁφεῖται νὰ ἥνται ἐφοδιασμένον μὲ τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφά του ἢ μὲ διαβατήριον ἐκδεδομένον ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν αρχῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἀπασχι αἱ πραγματεῖαι καὶ τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας εἴτε τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἴτε τοῦ τόπου οὗτινος είναι αὕτη ἐξαγωγῶν ἢ ἐν γένει πάσης ἄλλης ἐπικρατείας, ἀτινα γομίως δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι εἰς τὰς Ἀνσεατικὰς Πολιτείας διὰ πλοίων Ἀνσεατικῶν, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσι καὶ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων ἀφ-

pour en retirer le produit sans obstacle et exempt de tout droit de détraction de la part du gouvernement des Etats respectifs. Il ne leur sera imposé non plus aucun emprunt forcé.

Dans le cas où sous ces rapports et ceux mentionnés dans l'article 6 du présent Traité, à l'égard des quels est stipulé le traitement à l'égal de la nation la plus favorisée, ce traitement coinciderait chez l'une des hautes Puissances contractantes avec celui à l'égal des nationaux, c'est à dire qu'il n'y aurait réellement chez elle aucune différence entre le traitement des nations étrangères les plus favorisées et celui des nationaux, tandis que chez l'autre des hautes Parties contractantes ce cas n'existerait pas, celle-ci ne pourrait prétendre, aussi long temps que cet état des choses existerait, qu'à ce que ses sujets, soient traités sous ces dits rapports, dans le territoire de l'autre, à l'égal de la nation qui serait la plus favorisée parmi celles qui n'accorderaient pas à cette dernière le traitement des nationaux.

Article 2.

Les bâtimens Grecs qui arriveront sur leur lest ou chargés, dsns les ports des Républiques anséatiques de quelque lieu qu'ils viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales ou d'établissement particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens des Republiques anséatiques qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports du Royaume de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publiques et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements, particuliers quelconques.

Article 3.

Seront réciproquement considérés comme navires Grecs et Anséatiques tous ceux qui seront reconnus pour tels dans les pays aux quels ils appartiennent suivant les lois et règlements établis ou qui le seraient à l'avenir, bien entendu que chaque navire devra être muni de ses papiers de bord ou d'un passeport expédié par l'autorité compétente.

Article 4.

Toutes les marchandises et objets de commerce, productions du sol ou de l'industrie, soit du Royaume de la Grèce, soit du pays dont il est le débouché, ou en général de tout autre pays, qui pourront légalement être importés dans les Républiques Anséatiques, pourront également y être importés par bâtimens Grecs de quelque lieu qu'ils viennent,